

POLY

TEKKARI 8/2008

WAPPU!

OHJEITA, TARINOITA,
MUISTELOITA.
SIVUT 11-13.

What Activates Your Ideas?

Outokumpu is fast becoming the undisputed number one in stainless steel. Our success is based on listening to our customers and employees. Activating Your Ideas encourages creativity and big ideas. We seek people who strive for the extraordinary, who inspire others and want to make things happen. Outokumpu employs more than 8 000 people in over 30 countries. Join us to build a safer, more sustainable future.

Find your opportunities: www.outokumpu.com

**OUTO
KUMPU**

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta tiedottaa

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA
TEKNISKA HÖGSKOLANS STUDENTKÅR
THE STUDENT UNION OF HELSINKI UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

viestinta@tky.fi

→ TKY toivottaa iloista wappua kaikille!

Dipolin Wappu

Wapun olennaisimmat bileet ovat tulossa! Dipolissa juhlietaan tunnelma katossa taas 30.4. klo 20–02.

Bileissä on luvassa niin perinnettä kuin uuttakin. Heti ovien auetessa aloittavat Entropyn Ministeriö ja Ghost Flashback-huoneessa ja metallikaraoke räjäytetään käyntiin ylälämpiössä, ensimmäisille saapujille on luvassa yllätys!

Superdisko vie tajunnan, kun 1-salin ovet aukeavat klo 21.00 ja Nyrkkikyllikin vasemmis-topoliittinen punk-yhtye tiivistää tunnelman kattoon ennen hetkeä, jolloin lakit saa taas painaa päähän. Yllätyksiäkin on luvassa.

Näitä bileitä et voi jättää väliin, sillä wapun tunnelma ei ole missään korkeammalla kuin Dipolin yössä!

Waputin 1.5. kello 17.00

Wapunpäivän kääntyessä kohti iltaa on aika suunnata askeleensa kohti Wanhaa Polia (Hotel Linna) ja päästää tanssijalkansa valloilleen Polyteknikkojen Orkesterin, Retuperän WBK:n sekä salonkiyhtye Jorman tahtiin.

Luvassa huumoria ja tanssia klassisella ja vähemmän klassisella musiikilla höystettynä. Tapahtuman järjestää Polyteknikkojen Orkesteri. Waputin täyttää tänä vuonna 80 vuotta!

→ TKY:n nettisivuilla stipendi- ja avustustietoa

TKY:n nettisivuille on nyt kerätty kootusti yhteen eri tahojen ilmoituksia auki olevista stipendi- ja avustushauista sekä opiskelijoille suunnatuista kilpailuista. Sivua päivitetään sen mukaan, kun uusia ilmoituksia saadaan. Sivua löytyy TKY:n nettisivujen Teekkareille-osiosta kohdasta stipendit ja avustukset.

► Käy katsomassa tämän hetkiset ilmoitukset osoitteessa www.tky.fi/fi/teekkareille/stipendit-ja-avustukset/muut_stipendit_ja_avustukset/

→ Toukokuun SELL Games lähestyy hurjaa vauhtia!

Tämän kevään mahtavin opiskelijaurheilutapahtuma SELL Student Games, tuttavallisemmin SELL-kisat, järjestetään 22.–25.5.2008 Otaniemessä. Osallistujamäärä ilmoittautumisen loppumetreillä, huhtikuun loppupuolella on noin 1800. Ilmoittautuneita korkeakouluja on yhteensä 75, jotka edustavat 15 eri maata. Suomesta on ilmoittautunut 26 korkeakoulua.

Vapaaehtoisena mukaan kansainväliseen tunnelmaan!

SELL Gamesiin, kuten kaikkiin suurempiin tapahtumiin, tarvitaan vapaaehtoisia erilaisiin toimitsija- ja kilpailujärjestelytehtäviin. Vapaaehtoisena pääset mukaan ainutlaatuisen monilajitapahtumaan, jonka veroista ei pääkaupunkiseudulla ole aiemmin nähty. Vapaaehtoisena saat ilmaiset ruokailut kisapäivinä sekä kisa-asusteen, unohtamatta tietenkään hienoja kokemuksia, kansainvälisyyttä ja mahtavaa kisatunnelmaa. Saat myös todistuksen työpanoksestasi, joka voi olla koko kisojen pituinen tai vaikka vain yksittäinen päivä kisaviikonlopun aikana.

Vapaaehtoiseksi on ilmoittautunut jo kymmeniä, haluatko olla yksi heistä? Ilmoittaudu mukaan kisojen nettisivuilta (www.sellgames2008.com) löytyvällä lomakkeella!

Lisätietoja katja.arpalo@sellgames2008.com, puh. 044 561 3246.

SELL Student Games on kansainvälinen opiskelijaurheilutapahtuma, jonka isännöisyys kiertää vuorovuosina Suomen, Viron, Latvian ja Liettuan kesken. Kyseessä on pitkät perinteet omaava monilajitapahtuma, jossa urheilulajeja on 10–12. Polyteknikkojen Urheiluseura (PUS) ja TKY isännöivät järjestyksessään 24. SELL Student Games -tapahtuman 22.–25.5.2008 Espoon Otaniemessä. Otaniemessä käytävien SELL-kisojen laji-ohjelmassa ovat judo, koripallo, lentopallo, mini-jalkapallo, salibandy, shakki, sulkapallo, suunnistus, tennis, uinti, ultimate ja yleisurheilu.

SELL -kisoja voi tulla myös seuraamaan

SELL Gamesin tapahtumia pääsee myös seuraamaan paikan päälle. Luvassa on mm. huiimia lentopallo- ja koripallo-otteluita ja muuta opiskelijaliikunnan riemua!

TUP SAH DUS'08

**Espoon kulttuurikeskuksen
Tapiolasali** lauantaina 10.5.2008.
Kello 16.00.

Lippuja myydään Tiketissä ja TKY:n
sihteeristön teekkaripalvelussa
(Otakaari 11) 21.4. alkaen.

Lipun hinta 8€ (5€ opiskelija).

Esiintymässä:

- *Polirytmi
- *Dominante
- *RWBK
- *Polyteknikkojen Orkesteri
- *Polyteknikkojen Kuoro

Pääkirjoitus 30.4.2008

Paluu menneisyyteen

Wappu on käsillä, ja se saa mielen iloiseksi. Niin saa myös oman lapsuuden muistelu, ja sitä teemmekin antaumuksella tämän numeron pääjutussa. Kahdeksankymmentäluvulla hiekkalaatikoilla, partioteineillä ja limudiskoissa pyörineet lähestyvät nyt kolmeakymmentä, ja lapsuuden kokemukset alkavat tuntua suorastaan kulttuurihistoriallisesti arvokkailta.

Itseltäni meni monta suomalaislapsia koskettanutta kasari-ilmiötä sivu suun, sillä vietin vuosikymmenen kolme viimeistä vuotta valtameren toisella rannalla. Kahdeksankymmentälukua sielläkin toki elettiin, hieman erilaista vain. Presidenttinä oli entinen näyttelijä Ronald Reagan ja televisiosta katsottiin *The Cosby Show'ta*, *Miami Vicea* ja ensimmäisiä *The Simpsons* -jaksoja. Monikulttuurisuus ja poliittinen korrektaus olivat pinnalla: koulussa kerrottiin Martin Luther Kingistä ja käytiin vierailulla intiaanimuseossa. Nousukausi ja kulutusjuhla olivat ajan ilmiöitä sielläkin, mikä näkyi valtavina ostoskeskuskomplekseina ja juppikulttuurin ihannoitina muskeliveneineen, kuntosaleineen ja muotivaatteineen. Lapsena huomio tosin kiinnittyi yhteiskunnallisten virtausten sijasta käytännön läheisempiin asioihin; muistikuvat liittyvät pitkälti leluihin, leikkeihin, ruokaan ja kavereihin.

Kuten pääjutustammekin ilmenee, lelut kuuluvat olennaisena osana lapsuuskokemuksiin ja ajan hengen nostalgisointiin. Usein sanotaan, että Yhdysvalloissa kaikki on suurempaa ja hienompaa — tämä piti paikkansa myös leikkikalujen kohdalla. Joskaan ei aina: ensimmäinen muistamani amerikkalaislelu oli Barbieta jäljittelevä transurokkari, jolla oli pinkkinä kimaltelevat housut, turkoosi hapsurotsi, ja aivan jumalattoman kokoiset lättäjalat. Leikin kuuliaisesti maskuliinisella ”barbiellani”, mutta muistan takaraivossani kyteneen epäilyksen siitä, että minua on jotenkin huijattu. Ilo olikin suunnaton, kun pääsin käsiksi aitoihin merkkituotteisiin: oikeisiin, siroihin Barbie-nukkeihin. Muistan omistaneeni muun muassa Havaiji-Barbien, tummaihoisen Ken-nuken ja puhuvan brunette-Barbien. Selästä painamalla sai kuulla seläisiä viisauksia kuin ”Let’s have a party!” tai ”You’re my best friend!”. Minttutofteelta tuoksuva My Little Pony oli myös aikansa hitti.

Vielä suuremman vaikutuksen teki kuitenkin puhuva nalle, sympaattinen Teddy Ruxpin, jonka selkään ladattiin kuunnelmakasetteja. Nalle liikutteli silmiään ja suutaan tarinan tahtiin, ja audiovisuaalista kokonaisuutta täydensi kuvakirja, josta juonta seurattiin. Settiin kuului myös oranssi toukkahahmo, joka kytkettiin kaapelilla nalleen: suut liikkui vuorosanoja mukaillen ja kokonaisuus oli kuusivuotiaan näkökulmasta kertakaikkisen lumoava. Grubby-toukka koki valitettavasti surkean kohtalon, kun valjastin sen pikkuveljeni uljaaksi ratsuksi — runko on vielä tänäkin päivänä kasassa, mutta äänijänteet tuhoutuivat harkitsemattomissa ponileikeissä.

Toinen loputtomasti iloa generoinut tuote oli kirkuvankeltainen Slip ’n Slide: pitkä muovinen matto, jota reunusti puutarhaletkuun kiinnitettävä sprinklerisysteemi. Kesähelteillä amerikkalaisilla takapihoilla otettiin vauhtia ja liu’utettiin viilentäviä mahalaskuja. Parhaan vauhdin sai, jos matto oli asetettu lievään alamäkeen; hetken hurmasta joutui tällöin tosin maksamaan nurmenvihreällä mahanalusella.

Olen vanhempana huomannut, että lapsuuteni on tuttu monista amerikkalaisista elokuvista ja televisiosarjoista: Halloweeninä käytiin trick or treat -kierroksella, kouluun ajettiin keltaisella koulubussilla ja kesäleirillä vannottiin lippuvalaa. Tutuksi tulivat jossain määrin myös megalomaanisat kauppaeskuksat, elokuvateatterikompleksit ja McDonaldsit — vaikka roskaruoakaa vastustavat vanhempani taisivatkin viedä meidät makkariin kolmen vuoden aikana vain yhden kerran. Kouluunkin saimme usein omat eväät muovisessa lunch boxissa, sillä reilun dollarin maksanut kouluruoka oli usein pizaa, hampurilaisia, kanan-koipia tai maapähkinävoi-hilloleipiä. Jälkkäriksi sai ostaa halutessaan jäätelöä. Kaikki tämä oli luonnollisesti ennenkuulumatonta kanavatkulia, lanttuviipaleita ja näkkileipää popsineista suomalais-

koululaisista, ja muistan kuulleen monta haikaa huokausta ulkomaankokemuksista kertoessani.

Kasinaloutta elävä nousukas-Suomi jäi siis osittain kokematta, mutta Dingo, Eppu Normaali ja Uuno Turhapuro tulivat kyllä tutuiksi kotiin palatuani. Sulauduin vaivattomasti ikäisteni joukkoon, vaikka muistankin ihmetelleeni ensimmäisenä suomalaisena koulupäivänäni, miksi kaikki lapset ovat valkoisia — kansojen sulatusuunissa monikulttuurisuus oli itsestäänselvyys.

Jokaisella meistä on omat, henkilökohtaiset lapsuusmuistonsa, mutta tietynä aikakautena kasvaneita yhdistävät myös kollektiiviset kokemukset. Pääjuttumme pohtii näitä kokemuksia sukupolvi-käsitteen näkökulmasta ja palaa hetkeksi yhteiseen kasari-menneisyyteemme. Wappu on teekkareille vuoden hektisintä aikaa, mutta jos nousuhumalan ja krapulan sykliisessä kiertokulussa siunaantuu jossain vaiheessa suvantohetki, lähde mukaamme aikamatkalle menneisyyteen — aikaan, jolloin Michael Jacksonkin oli vielä musta.

Meri Laitinen

5 Teekkareista beduiineja

► Parin vuoden tauon jälkeen telttabileperinne elvytettiin jälleen. Aurinkoinen sää suosi järjestäjiä, ja niinpä Alvarille oli kerääntynyt runsaasti juhlijoita.

7 Komistus Jämeräntaipaleelta

► LVI-tekniikkaa TKK:lla opiskeleva Pekka Tyrylahti otti osaa 19.4. järjestettyihin Mister Finland -kisoihin. Hän sanoo kisojen olleen muuten odotetunlaiset, mutta ainoastaan haastattelut lavalla merkitsivät enemmän kuin hän oli odottanut.

8 Me kasarikakarot

► Ensi syksynä yliopistoihin rynnistävät 1990-luvulla syntyneet. On vielä hetki aikaa muistella meidän 1980-luvun lasten omia juttuja: Ritari Ässää, Dingo sifonkihuiveja ja Neuvostoliittoa.

13 Gonzoillen kebabille

► Toimituksen visuaalisesti luova jäsen päätti lääkittää kestopapulaansa ja lähti testaamaan pääkaupunkiseudun kebabravintoloita toukokuun 2. päivän varalle.

15 Elokuviun unohdetut sankarit

► Insinöörit ovat suosittuja elokuvahahmoja. Pellopelottomat, hullut tiedemiehet ja hurmaavat tutkijakaunottaret vuoroin tuhoavat, vuoroin pelastavat maailman.

17 Cernin ihmemaa

► Tämän kerran Tekniikan ihme luotsaa hiukkaskiihdyttimien uskomattomaan universumiin. Jättiläishiukkaskiihdyttimen ympärysmitta on käsittämättömät 27 kilometriä!

Kannen kuva Elmo Allén ja Jubileum Julkku

POLYTEEKKARI — POLYTEKAREN

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5 000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816
Verkkolehti www.polyteekkari.fi

PÄÄTOIMITTAJA

Johanna Mitjonen

TOIMITUSSIHTEERI

Meri Laitinen

TOIMITTAJA

Sofia Ziessler

ULKOASU JA TAITTO

Elmo Allén

YHTEYSTIEDOT

etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

ILMOITUSMYynti

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:
Pirunrykki Oy, 020 7969 580, www.pirunrykki.fi
Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:
RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen
044 5000 450, karel.christensen@opiskelijamediat.fi
TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

MEDIAKORTTI

www.polyteekkari.fi/mediakortti/

TOIMITUS

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307

JAKELU

Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

SEURAAVA NUMERO

14.5.2008. Aineisto toimitukseen 7.5.2008 mennessä.

Virallinen totuus

Liikkuva totuus — vaihtoon lähdön dilemma

Katariina Nyman
TKY:n hallitus,
kansainväliset asiat

Vai että vaihtoon pitäisi lähteä! Ensin ajetaan ihmiset henkivierihin kiristämällä opintoaikaa ja sitten kuitenkin käsketään pidentämään sitä puolella vuodella tai jopa kokonaisella. Ei ne opinnot kuitenkaan sinne moduuleihin loksahda — jos niitä nyt tulisi vaihdossa edes tehtyä. Oman osaamiseni kannalta se tietysti voisi olla järkevää, mutta ota nyt sitten selvää, missä se minun pääaineeni kannalta paras ja toimivin opetus on, kun mahdollisia kohteita on enemmän kuin tähtiä taivaalla. Vaikka haluaisinkin lähteä, niin tällä opiskelijan lompakolla se ei kyllä onnistu. Ja sitten on tietysti se seurustelukumppani, joka ei kyllä pärjää ilman minua niin kauaa.

Ulkomaille opiskelijavaihtoon lähtemisen edellä tuntuu joskus olevan enemmän esteitä kuin houkuttimia. Jos liikkuvuustaloksiin lähtee koko korkeakoulu yhteisö, on kuitenkin mahdollista madaltaa monta aitaa vaihtoon lähdön tieltä. Ensin pitää tietysti varmistua siitä, että vaihtoon lähtö ylipääntänsä kannattaa. Mielestäni se kannattaa. Uudenlainen opetustyyli, mahdollisuus syventyä aiheeseen, josta TKK:lla ei ole kursseja, kielen oppiminen, kansainväliset kaverit, uuteen maahan tutustuminen — jokainen laittakoon nämä itselleen sopivaan tärkeysjärjestykseen. Mielestäni hienoimpia asioita opiskeluvaihdossa on mahdollisuus haastaa itsensä heittäytymällä täysin vieraaseen ympäristöön ja uuden sosiaalisen piirin rakentaminen alusta alkaen. Jos vielä vaivautuu harrastamaan samalla itsetutkiskelua ja miettimään, miksi toimin uudessa ympäristössä kuten toimin, on taas päässyt askeleen lähemmäksi elämässä eteenpäin auttavaa itsetuntemusta.

Sitten niistä talkoista. Korkeakoulu on potkaissut vuonna 2007 käyntiin liikkuvuushankkeen, jonka tarkoituksena on edistää TKK:n opiskelijoiden vaihtoon lähtöä. Melkoisen hyvin resursoidulla hankkeella on lähtökohtana vastuun (ja rahan) jakaminen tiedekunnille, jotta työtä vaihtoon lähdön edistämiseksi tehdään muuallakin kuin keskushallinnon kv-opiskelijapalveluissa. Tämä tuo jo itsessään asiaa lähemmäksi opiskelijaa, mutta hankkeen edetessä on muistettava

panostaa nimenomaan siihen opiskelijarajapintaan: opiskelijat eivät lähde liikkeelle, vaikka yliopistolla olisi kuinka hienoja vaihtosopimuksia, jos näistä ei heille oikealla tavalla tiedoteta. Mielestäni opiskelijoiden motivoinnin salaisuus näinä maailman aikoina on nimen-

omaan sisällöltään relevanttien ja laadukkaiden opintomahdollisuuksien järjestäminen ja niistä tiedottaminen. Kannustan erityisesti professoreja käyttämään hyväksi kansainvälisiä suhteitaan, tekemään hieman taustatyötä ja kasaamaan Top3-listan hyväksi tuntemistaan vaihtokohteista omalla alallaan. Tämän suuntaista työtä ollaan jo tekemässä hankkeen puitteissa joillakin laitoksilla, mutta tärkeää on saada tieto professorilta eteenpäin esimerkiksi laitoksen verkkosivuille, pääaineinfoon ja HOPSin tekemiseen eli ylipääntänsä opiskelijalle.

Opiskelijat voisivat osallistua talkoisiin miettimällä, mitä saavutan, jos lähdän vaihtoon ja toisaalta mitä menetän, jos en lähde. Oma aktiivisuus ja ajoissa oleminen auttavat moineen asiaan: vaihto-opintojen mahdollisimman varmaan hyväksilukuun, rahoituksen varmistamiseen ja ehkä sen seurustelukumppanin mukaan saamiseenkin. Ylioppilaskunnan vastuu on edunvalvonta liikkuvuuteen liittyvissä asioissa. Tulosta on saatukin, ilmassa on alustava konsensus TKK:n kv-stipendiehtojen muuttamisesta suurelta osin TKY:n ehdotuksen mukaisiksi.

Lopetan kolumnini muistutukseen siitä, että erilaisten elämäntilanteiden vuoksi vaihtoon lähteminen ei koskaan ole mahdollista kaikille opiskelijoille, eikä se onneksi ole ainoa tapa hankkia kansainvälistä kokemusta. TKK:n kansainväliset maisteriohjelmat, kv-ISOtoiminta ja kv-yhdistykset tarjoavat hauskaa ja hyödyllistä tekemistä kansainvälisessä ilmapiirissä.

Polyteekkari on vessalukemistoa

Polyteekkarin lukijoiden odotuksia lehden suhteen on kartoitettu nyt kahtena peräkkäisenä vuotena. Vuoden 2006 kyselyssä ”vessassa” oli yksi vaihtoehto kysymykseen: ”Missä luet Polyteekkarisi?” 102 vastaajan joukosta 13 ilmoitti lukevansa lehdensä hotelli helpotuksessa. Vaikka seuraavana vuonna vastausvaihtoehto poistettiin epäolennaisena, vastasi muutama edelleen kysymykseen lukevansa lehden ”kotona pöntölä” ja ”luen lehden missä tahansa vessassa jos löytyy”.

Miksi luen Polyteekkaria -kohdassa eräs vastaajista sanoi lukevansa lehden ”paskalla, jos ei oo muuta lukemista”. Myös terveisiä toimitukseen -osiossa Polyteekkari huomioitiin vessalukemisena, kehaisemalla lehteä lauseella: ”Hyvää lukemista paskalla käydessä.”

Toimitus suosittelee lukijoilleen kuitupitoisempaa ruokavaliota ja muistuttaa, ettei vessassa lueskelu ole terveellistä touhua: pitkät tuo-

kiot pöntöllä lehti kädessä saattavat aiheuttaa peräpukamia.

Johanna Mitjonen

Oletko kuullut Pilluallergiasta?

Kun otaniemeläisiä bändejä on nimetty, on ideoita usein lähdetty hakemaan navanalusosastolta. Vai miltä kuulostavat nimet A Bunch of Wankers, Ballbreakers, Frozen Semen ja Big Willy & The Hillbilly Lamers, jotka kaikki soittavat Polyteknikojen Elävän Musiikin yhdistyksen riveissä. Suomenkielisiäkin rivoja nimiä löytyy, kuten Nyrkkikylläki, Pilluallergia tai Kurahuora. Jos omaa tuhman mielen, keksii myös Meisseli-bändin nimestä merkityksen, joka ei viittaa työkaluun.

Mikä saa bändin antamaan ruokottoman nimen kokoonpanolle? Mitä ihmettä esimerkiksi Kurahuora edes tarkoittaa? **Thomas Sandvik**, deathmetal- ja thrashmetal-sekoitusta soittava Kurahuoran basisti, kertoo bändin nimen syntyneen vitsistä. ”Se tuli vaan

yhdestä jutusta. Eli yhdessä kaveriporukassa yhdellä tyyppillä, jota ei oltu totuttu näkemään kovin usein naisseurassa, oli kuuleman mukaan uusi tyttöystävä. Joku sen kaveri tuumasi sitten toiselle kaverille Savon murteella: ”Mikään liie muija silläki, kuitenkin joku kuraahuora.”

Sandvik sanoo, että yleensä bändin nimen keksiminen on todella vaikeaa, mutta tällä kertaa nimenanto sujui ongelmitta, koska juttu tuli esille heti yhtyeen käyntiinpolkaisuvaiheessa. Kurahuora-nimi henkii hänen mukaansa kokoonpanon kompromissittomuutta.

Johanna Mitjonen

➤ Nyrkkikylläkin vasemmistopoliittinen punkyhtye NKVPPY soittaa Dipolin Wappubileissä 30.4.

KuvaMitäHä?

➤ Kärähtänyt leivänpaahdin sai aikaan aivan oikean sammutusosaston tulon JMT 7 B:hen wappua edeltävänä sunnuntaina, mutta palosta selvittiin säikähdyksellä asukkaiden ripeän toiminnan ansiosta. Kuvaaja: **Pekka Pihlanko**.

Kolmaskymmenes Julkku julkistettiin

Vappulehti sai riehakkaan vastaanoton

Sofia Ziessler

Päärakennuksen A-salissa nähtiin torstaina 24.4. melkoinen speitaakeli, kun 30. *Julkku* vihdoon julkistettiin. Ennen varsinaista gaalaa salin edessä järjestettiin cocktail-tilaisuus koplalaisille, eli lehtimyyjille, ja viihdykkeenä jaettiin Koffin light-olutta, siideriä sekä pientä naposteltavaa. Asiaankuuluvasti tarjoilun lisäksi ilomielä oli painamassa kohti kattoa Retuperän WBK.

Kello 18 Julkun studioshow sai alkaa ja sali täyttyi hetkessä äärimmilleen. Yleisöä viihdytettiin yhä saunajuomilla sekä harkiten valmistetuilla huumoripitoisilla videopätkillä, jotka antoivat tilaisuudesta ja uusimasta Julkusta erittäin huolitellun kuvan. Musiikilta ei välttytty itse gaalassakaan: Julkkubändi Tirmo Blues sekä yllätysesiiintyjä **Mikko Alatalo** villitsivät yleisöä vakuuttavasti savuverhon keskeltä.

Itse Julkku osoittautui niin sanotuksi tirkistelyjulkukseksi, jota saattaa tarvita vapun aikaan esimerkiksi kevätlintusten tarkkailuun. Gaalassa esiteltiin myös kaikkien koplalaisten kesken arvottava hehkuvanpunainen Jopo ja kerrottiin yhä voimassaolevasta mahdollisuudesta tehdä uusia Julkun myyntisopimuksia. OUBS vastasi tilaisuudessa kuvauksesta, valaistuksesta sekä ohjaamisesta, ja show eteni mallikkaasti alusta loppuun.

Tilaisuuden jälkeen kostukkeista sekä show'sta intoutuneet opiskelijat ryntäsivät allekirjoittamaan myyntisopimuksia sekä noutamaan myyntiin meneviä lehtiä ennen kuin meno jatkui telttabileiden merkeissä Alvar Aallon puistossa.

"Mä maalaispoika oon." Julkun maalaisteeman piste i:n päälle oli itseoikeutetusti yllätysesiiintyjä, keskustan kansanedustaja Mikko Alatalo.

Telttabileet tekivät paluun

Kauniin ilman — ja ehkä Mikko Alatalon laulun — houkuttamina moni suuntasi torstaina 24.4. ylioppilaskunnan ja vappulehti Julkun järjestämiin Telttabileisiin Alvarin aukiolle. Juhlia ei hetkeen ollut järjestetty ja lupien saamisen kanssa oli tänäkin vuonna tekemistä. Mistä perinne teltassa juhlimiseen on tullut?

Telttabileistä on kehkeytnyt pienen piirin juhlinnasta koko teekkariväen vappuviikon juhla. Alussa oli ryhmä teltoja, joista saattoi ostaa olutta ja makkaraa sekä Smökissä soittavia bändejä. "Luvatomiahan moiset olivat, penteleet, ja ilmeisesti jo alkuvuosina poliisiin kanssa aiheutui ongelmia", muistelee eräs aikalainen.

Julkun tekijäjoukon riveistä kaivettiin muistitietoa, josta ilmeni, että kaikki alkoi 1990-luvun alussa pienten kiltojen yhteisenä juhlanä "vastaiskuina isoille ja pahoille". Vuoden 1995 phuksimajuri muistelee, että vuoden 1992 phuksitoimikunnassa virisi ajatus kone- ja sähkökiltojen Smökkibileiden riittämättömyydestä kaikille. "Vappuna 1992 olivat ensimmäiset Telttabileet, ja ne

olivat myös siitä historialliset, että vanha sopimus poliisien puuttumattomuudesta Otaniemen juhliin rikkoutui. Poliisit saapuivat paikalle keskeyttäen anniskelun, koska teltan ei katsottu olevan siihen kelpaava. Anniskelu kuitenkin jatkui Smökissä, joten sinne muodostui massiiviset jonot, ja juomat taisivat loppua kesken."

2000-luvun alkuvuosina juhlintaa järjestettiin Smökin parkkipaikalla. "Silloin esimerkiksi JMT:llä puhkaistut poliisiauton renkaat ja Laajalahdesta tulleet meluvalitukset taisivat vaikuttaa siihen, että seuraavana vuonna ei moisia kinkereitä enää luvattomana järjestetty, vaan huvi- ja anniskeluoikeuksiaan käytti pöytälaatikosta kaivettu Dipoli Oy. Sen jälkeen Telttabileet taisivatkin korvaantua jo millä lie festareilla", muistelee yksi.

Tauko telttabileiden järjestämisessä alkoi vuoden 2002 Wapun jälkeen. Ekstemporoitujen juhlien sanotaan loppuneen järjestyshäiriöihin. Kellarista muistellaan, että "oikeat" Telttabileet loppuivat Wappuun, jolloin poliisiin koirat yritettiin päästää karakuun ja joku sytytti nuotion Jämeräntaival ykkösen rappukäytävään. Tämän jälkeen tulivat aidatut, anniskeluluvalla varustetut Telttabileet, joissa suurin osa yleisöstä oli portin ulkopuolella omat pullot kädessä.

Johanna Mitjonen

Telttabile-gallup

Chillailua kevätillassa

Teltassa moni kävi tanssahtelemassan Tirmo Bluesin tahtiin. Usea oli myös ottanut omat pallogrillit mukaan. Monen Wappu oli kuitenkin jo käynnistynyt päivällä jäynien esittelyssä.

Alvarilta köllöttelemästä löytyi sähköfuksi **Oskari**. Hän oli laittanut aiemmin oman siman porisemaan ja kehaisikin valmiin aineen olle van hellyydellä tehtyä. Oskari oli käynyt katsomassa aiemmin päivällä olleen jäynien julkaisun ja uumoili, että voiton kisassa olisi viemässä "Eroa SIKistä" -jäynä. Itse hän ei ollut kuitenkaan innostunut eroamaan killastaan.

Johanna Mitjonen

Arkkarit **Noora** (vas.) ja **Pipsa** (oik.) olivat myös tulleet katselemaan Telttabileiden menoa. Noora pohti, kumpaakohan jäynäkisan äänestäjät painottavat enemmän: sisältöä vai jäynän esitystapaa, kun äänestävät omaa suosikkiaan. Pipsa oli mukana "Vitun tosikot" -jäynässä, jossa TaiKin ja Kaupakorkeakoulun opiskelijoita opastettiin suunnistamaan tulevalle kampukselleen, Otaniemeen. Pipsan Wappu oli pyörähtänyt käyntiin pykätessä Alvarin aukiolla olevaa arkcareiden 100-vuotis juhlien paviljonkia. Ahkera tyttö!

Johanna Mitjonen

Wappu tallennetaan videokännyköillä

Sofia Ziesler

Nokia Siemens Networks toteuttaa yhteistyössä HIIT:n (The Helsinki Institute for Information Technology) ja TKK:n Otasizzle Experimental -työryhmän kanssa käyttöseurantaa Nokian N95-kännyköistä. Samalla OUBS kokeilee, miten kännykkä sopii suoran tv-lähetyksen tekemiseen.

OUBSilaisille ja muille henkilöille on annettu 12 Nokian N95-kännykkää vapunsi. Taka-ajatuk-sena on, että koekäyttäjät kuvaavat vapputapahtumia videokameroilla varustetuilla puhelimillaan OUBSin käyttöön. CallTheWeb-ohjelman avulla tallenteet menevät wlan-yhteyden avulla 10 sekunnin viiveellä Internetiin PhoneBook-Mark-portaalin käyttäjille.

Varsinainen kännykkälivekokeilu tehtiin 29.4. Hullu Jussi -tapahtumasta, josta OUBS lähetti kännyköillä kuvatun tunnin suoran ohjelman klo 22. Koehenkilöt saavat käyttää puhelimia ilmaiseksi 5.5. asti, sen jälkeen puhelimet palautetaan.

Sofia Ziesler

Tuukka-Nalle-albumi julkaistu

Johanna Mitjonen

Huhtikuun 16. päivä vietettiin vihdoen ensimmäisen Tuukka-Nalle-albumin julkaisujuhla, kolmen bändin yhteiskeikalla. ”Bändeillä kamat hajoilivat ja moni tuttu jätti tulematta arkikiireiden vuoksi, mutta oli siellä silti ihan kivasti väkeä ja hauskaakin oli”, sarjakuvan isä Valtteri Tavast sanoo. Tavastin arki onkin juuri nyt kiireistä. Sarjakuvabisnesten ohella hän tekee kahta työtä samaan aikaan, piirtäjän Aurinko-bändillä pukkaa keikkaa ja muuttolaitokkin ovat kotona vielä purkamatta.

Albumin alkupuolella Tuukka seikkailee kaksirivisissä sarjakuvissa, loppupuolella mukana on myös yksirivisiä jaksoja, joista monet ovat tuttuja Polyteekkarin lukijoille. Ensimmäiset sarjakuvat 76-sivuisessa albumissa ovat vuodelta 1998. Polyteekkarissa Tuukka on seikkaillut melkein koko lehden elinajan, syksystä 2002 lähtien.

Albumia voi tilata netin kautta www.happyhorsecomics.com ja se on myös myynnissä Kiasma-kaupassa, Myymälä 2:ssa ja Kulkukatin pojassa.

Koneteekkareiden painovoimapossu toi munan taidolla alas

Kahdeksantoista erilaista härveliä kisasi Otaniemen ilmatilassa keskiviikkona 16.4., kun Red Bull Gravity Challenge kisattiin TKK:lla. Gravity Piggy -joukkue sai parhaat pisteet tuomaristolta ja pokkasi itselleen palkinnoksi tandemlasku-varjohypyn.

Johanna Mitjonen

Voittajajoukkueen munalaskeutumiskoneen olivat rakentaneet koneteekkarit Veikko Immonen, Eero Kivistö-Rahnasto ja Jani Kalasniemi. Gravity Piggy ei ainoastaan tuonut muna ehjänä alas viidestätoista metristä, vaan vieritti munan vielä maassa laskeutumisalustalle. Tuomariston jäsenet Harri Hakula, Rauno Järvinen ja Eeva Vilkkumaa olivat vaikuttuneita ja antoivat tiimille täydet pisteet luovuudesta, kekseliäisyydestä ja taiteellisesta esityksestä. Toiseksi kisassa sijoittuivat Simo Hiltunen ja Juha Virmiala Puuronillaan. Kolmannen sijan jakoivat Gorillaz, Vapaateekkarit, Arthur's Challenge ja Rakettiryhmä.

Eero Kivistö-Rahnasto voittajajoukkueesta sanoo, että kilpailun idea, turvata kananmunan pudotus 15 metristä vahingoittumattomana, oli varsin mielenkiintoinen. Kun suunnittelutyö aloitettiin, osui poikien silmiin kiltahuoneella vuosijuhlahajaksi saatu puhallettava possu. ”Possun varsin ilmava olemus, kananmunanmentävä reikä takaosassa ja kokonaisuuden koomisuus ratkaisivat ongelmamme ja niin syntyi Gravity Piggy”, Eero sanoo.

Possu itsessään ei vaatinut rakentamista, pari pitkää puhallusta ja turvatyyny oli valmis. ”Halusimme kuitenkin varmistaa kananmunan pehmeän laskeutumisen,

Red Bull

joten jotain olennaista puuttui. Kisapäivänä vierailimme Ilmapallokeskusk-sella, josta mukaan tarttui noin 60 cm halkaisijaltaan oleva vaaleanpunainen heliumilmapallo. Ilmapallo varustettiin asianmukaisesti Koneinsinöörikillan tarroilla, possu kytkettiin valjailla kiinni ja näin Gravity Piggy oli valmis uhmaamaan painovoimaa.”

Red Bull Gravity Challenge on vuonna 2005 Israelissa kehitetty tapahtuma, jossa opiskelijat yrittävät saada raa'an kananmunan pudotettua viidestätoista metristä ehjänä maahan. Kisa järjestettiin tänä vuonna ensi kertaa Suomessa: Otaniemessä ja Hervannassa.

Kevätretki Kallioon

Helsinginkadun appro myytiin ennätysajassa loppuun

Kuppiloiden kantikset olivat jälleen ihmeissään, kun hilpeä haalari-kansa rantautui Helsinginkadun kapakoihin. Neljättä kertaa järjestettyyn Hesarin approon myytiin melkein 2 000 lippua, mutta halukkaita tutkinnon suorittajia olisi ollut rutkasti enemmän. ”Tänä vuonna lippuja oli jonkun verran enemmän myynnissä kuin viime vuonna, ja kysyntä oli todella suuri. Ainejärjestöjen ennakkolippujen myynnin jouduimme keskeyttämään, että lippuja jäisi varsinaiseen myyntiin riittävästi. Varsinainen lipunmyynti olikin sitten ohi jo kolmessa tunnissa”, kertoo Juha-Matti Virkkula Biileinsinöörit ry:stä. ”Aikaisempina vuosina lippuja on päässyt vielä muutama päivä myynnin alettua ostamaan. Osittain ikävää, ettemme voi ottaa kaikkia halukkaita

mukaan, mutta rajat tulevat vastaan Kallion baarien ja loppubilepaikan osalta.” TKK:lla tietoliikennetekniikkaa opiskelevan Virkkulan mukaan tapahtuman valmistelu pannaan alkuun hyvissä ajoin: ”Appron järjestelyt aloitetaan jo syksyllä hankkimalla yhteistyökumppaneita. Vuodenvaihteen jälkeen alkavat sitten kiireisemmät ajat, kun pitää saada etukäteen kaikki asiat kuntoon. Meitä on pääasiassa seitsemän ihmistä, jotka hoitavat eri osaluokkia järjestelyissä. Tarvittaessa pyydetään koko yhdistyksen jäsenistöltä apua: esimerkiksi appropäivänä kaikki jäsenet ovat jonkinlaisissa hommissa.” Perusteelliset valmistelut kannattivat, sillä tapahtuma sujui varsin mallikkaasti: ihmiset olivat iloisia ja järjestyshäiriöistä ei ollut tietoaakaan. Ainoastaan Arizo-

na-kuppilassa kuului kanta-asiakkaiden suunnalta pientä mutinaa erään epäkoh-teliaasti käyttäytyneen teekkariryhmän takia. Tapahtuman yhdeksi hitiksi nousi Spårakoff, johon oli aivan hillitön tunku, vaikka juomista joutui vaunubaarissa pu-littamaan normaalihinnan — kiertoajelu Kalliossa lienee kuitenkin ollut tunteksi-misen väärä. Tapahtuman loppubileet järjestettiin tällä kertaa Onnelassa, jossa viihdykkees-tä vastasivat muun muassa Mr. Sushi, dj Anselmi ja Royal Rock Babes.

Meri Laitinen

Toimittaja suoritti cumun eikä karsinyt huomattavista sivuvaikutuksista seuraavana päivänä.

Teekkari Pekka Tyrylahti, 23, kilpaili sekä Mister Finland tittelistä että Nätti-Jussin arvonnimestä. Yleisön suosikiksi misterkisoissa valittu Pekka sai heti kisattuun onnittelusuukkoja omalta armaalta, joten vappuheilaa ei hänestä kannata havitella.

Olet neljännen vuoden koneteekkari. Oletko menestynyt opinnoissasi?
”Opinnot ovat menneet ihan hyvin. Olen aikataulussa, ajattelin valmistua kuudessa vuodessa.”

Miten tulit lähteneeksi Mister Finland -kisoihin?
”Monet kaverit kannustivat lähtemään ja sanoivat, että saattaisin pärjätä kisoissa. Ihan mielenkiinnosta halusin nähdä, minkälainen kilpailu oikein on. Kisat olivat hyvää harjoitusta tuleviin kehonrakennuskilpailuihin, joihin aion ottaa osaa, mutta myös koulun seminaaritöitä ja työelämän esiintymistaitoa vaativia tehtäviä varten. Olen huomannut että esiintymisvarmuutta on karttunut, kisaamisen jälkeen koulussakin menee esitelmät paljon paremmin. Myös palkinnot houkuttelivat, voittaja sai matkan New Yorkiin ja sopimuksen mallitoimiston kanssa.”

Mistä kisoissa on mielestäsi kyse?
”Pelkkä komeus ei kisoissa ratkaise, myös sanavalmius merkitsee. Tyhjäpää ei kisoissa menesty, niin kuin monesti luullaan. Missikisoissa ulkonäkö on tärkeämpi; siinä mielessä misterkisat eroavat niistä. Jos haluaa pärjätä, pitää olla itsevarma, fiksu, hyvässä kunnossa oleva herrasmies.”

Minkälaisia kommentteja lähtösi mister-kisoihin on kerännyt?
”On tietysti tullut näitä ’eikö tuo ole vähän neitien touhua’ -kommentteja. Kokonaisuudessa olenkin saanut enemmän hyviä

Nätti-Pekka

Elmo Allén

Hauista löytyy. Pekka antaa tyylinäytteen Nätti-Jussi-kisan tiiliämpärien kannattelussa.

kommentteja kuin huonoja. Äiti on sanonut, että mun pitää hymyillä enemmän lavalla; isä taas, että en ota touhua liian tosisani. Sellaista kommenttia on tullut, mitään ’henrysaaria’ en saa tehdä. **Henry Saarihan** työskenteli vuoden 1993 Mister Finland -voittonsa jälkeen aikuisviihdealalla.”

Olit kisoissa yleisön suosikki. Miten kisat omasta mielestäsi menivät?
”Kilpailussa kuusi ensimmäistä sijaa oli tiukoilla, pisteet olivat todella tasaiset, joten pääsy voittajakolmikkoon ei ollut kaukana. Mahdollisuuksiani ei tainnut parantaa se, kun vastasin kysymykseen, että en olisi valmis tekemään mallitöitä ulkomailla ainakaan pariin vuoteen opiskelujen ja tyttöystävän takia. Paras tuomari **Kike Elomaa** tuli myöhemmin sanomaan, että laittoi minut listassaan ykköseksi, josta olen otettu.”

Sua kannustettiin kovasti yleisön joukosta. Osasitko odottaa tällaista?
”Kyllä mä tiesin, että sinne on kavereita tulossa, mutta en osannut noin isoa kannustusta odottaa. Uskon yleisön lämmenneen treenattuun vartalooni ja että lavaesiintymiseni ei jättänyt kylmäksi.”

Mitä kilpailun kulisseissa tapahtui?
”Kaikki tulivat todella hyvin toimeen toisensa kanssa, ja kannustimme toisiamme takahuoneessa. Aika monet olivat samanhenkisiä ihmisiä, joten heidän kanssa tuli keskusteltua kaikenlaisesta.”

Miten tyttöystäväsi on ottanut touhun? Naiset yleisössä ovat kuitenkin aika vilinä, tunnelma kisoissa muistutti paikoin tanssiryhmä Hunksien esiintymistä.
”Heh, tyttöystävä on sanonut, että Hunkseihin en saa mennä. Oli hän aluksi vähän epäileväinen, mutta on nyt sitä mieltä, että antaa palaa vaan, kun nyt nähnyt touhua.”

Miltä tuntuu se hetki, kun saavut huutelevien naisten eteen lavalle? Mitä ajattelet silloin?
”Siinä ei oikeastaan saa hirveästi ajatella. Pitää yrittää hymyillä ja katsella yleisöä, ottaa jokin kiintopiste. Ei finaalisissa ollut jännittämistä. Siellä oli kaverit katsomassa, ja tunnistin heidän huudot.”

Olet sporttinen tyyppi. Mitä harrastat?
”Liikuntaa monipuolisesti. Kuntosalilla tulee käytyä 4–5 kertaa viikossa. Lenkkeilen, ja ka-

vereiden kanssa tulee pelattua kaikenlaisia pallopelejä, ettei ole liian yksipuolista. Olen urheillut koko ikäni; harrastanut lätkää, fudista, salibändia junioreiden SM-tasollakin.”

Mistereiden kuvia arvioitiin netin keskustelupalstoilla. Moni kommentoi sinun olleen liian lihaksikas malliksi.
”Ihan perusmalliksi olen liian lihaksikas. Mulla olisi halua ja motivaatiota tehdä mallintöitä sportti- tai fitnessmallipuolella. Nyt kun tämä misterkisa on ohi, niin pidän taukoa näistä kuvioista ja keskityn ensi syksynä pidettäviin Classic bodybuilding -kisoihin.”

Viime vuoden Mister Finland Antti Rauvola oli myös valintahetkellä insinööriopiskelija. Muutatteko stereotypioita teekkareista?
”Kyllä varmasti. En panisi pahitteeksi, että ensi vuonnakin joku teekkari osallistuisi. Kisaamisessa misterkisoissa ei ole mitään noloa. Teekkarit ovat mielestäni aika urheilullisia, mutta tämä vappu aika menee monelta vähän överiksi. Pitäisi olla enemmän aktiviteetteja, ettei se ole aina se juominen. Itse osaan pitää hauskaa ilman — en juo alkoholia itse asiassa yhtään. Mulle se juttu on se, että saan kouluhommat tehtyä, sitten nähtyä kavereita ja ehkä illalla tehtyä hyvää ruokaa ja rentouduttua. En tiedä, mahtuisiko alkoholi edes omiin kuvioihini.”

Mikä haaveammattisi tulevaisuudessa on?
”Mallintöitä ja LVI-insinöörin töitä ei pysty yhdistämään, mutta ne ovat hyvää vaihtelua toisilleen. Tykkään tehdä erilaisia asioita. Ihan unelma-ammatti olisi LVI-tekniikan asiantuntija.”

Johanna Mitjonen

Persoonallisuustesti

Horoskooppimerkkisi?
”Leijona.”

Suosikkiruokalasi Otaniemessä?
”Oma keittiö. Teen terveellistä hyvää ruokaa, kanaa, kalaa ja kasviksia. Ei TF:n spagettia joka päivä. Mutta joskus perjantaisin käyn siellä.”

Minkälainen vappuheila olisit?
”Alkoholiton hauska hurmaaja.”

Kansallisromantiikan mestariteoksia (S)oiva lahja – vaikkapa äidille

Polyteknikkojen Kuoro
Juha Kuivanen Sibelius – Kuula – Madetoja – Palmgren

Polyteknikkojen Kuoron uusimmalla levyllä soivat mieskuoromusiikin klassikot suomalaisen taiteen kultakaudelta. Lisäksi kokonaisuuteen kuuluu kultakauden kuvataidetta esittelevä taidekirjanen.

Katso myyntipaikkoja: kultakausi.fi
Levyä voi ostaa myös kuoron kevätkonsertista ti 13.5. Ritarihuoneella

POLYTEKNIKKOJEN KUORO

**NYT MYYNNISSÄ MYÖS
TKY:N SIHTEERISTÖSSÄ!**

KIVIPESTY V

Sukupolvi Y:n yhteinen tarina

Teksti Meri Laitinen

Monet 80-luvun elokuvat ja televisiosarjat näyttävät nykyteineistä köyhiltä ja kankeilta, mutta hieman varttuneempi väki fanittaa *Katuhaukkaa* ja *Ritari Ässää* nostalgisella lämmöllä. Teimme katsauksen sukupolvemme kollektiivisiin lapsuusmuistoihin ja otimme selvää, mitkä kokemukset ja tapahtumat muovasivat kasarikakaroista nykypäivän nuoria aikuisia.

1980

John Lennon murhataan New Yorkissa

Douglas Coupland pohdiskeli 1990-luvun alun kulttiteoksessaan *Generation X* suurten ikäluokkien jälkeläisten päämäärätöntä elämää pohjoisamerikkalaisessa kontekstissa, ja sukupolviokuvaus sanontoineen — *McJob*, *sukupolvikateus* — jäi elämään populaarikulttuuriin. Suomessa X-sukupolvea on kutsuttu myös ”pullamössösukupolveksi”, viitaten elämän helppouteen edellisiin sukupolviin verrattuna; jokainen lienee kuullut vaarinsa viidentoista kilometrin koulumatkasta kolmenkymmenen asteen pakkasessa rikkinäisillä suksilla sivakoiden. Suuret ikäluokat ja sukupolvi X ovatkin tuttuja monelle, mutta entä sukupolvi Y? Keitä ovat kahdeksankymmentäluvulla kasvaneet? Tutkijatohtori **Semi Purhonen** Helsingin yliopiston yhteiskuntapolitiikan laitokselta määrittelee yhteiskunnallisen sukupolven koostuvan ”tietyn ikäisten, suunnilleen samanlaisessa kulttuurissa tai olosuhteissa elävien ihmisten joukosta, jota yhdistää jokin heidän nuoruudessaan tai varhaisessa aikuisuudessaan kokema tapahtuma tai kokemus”. Purhosen mukaan sukupolvikokemuksesta ja sen erityisyydestä ollaan tietoisia, ja se jättää ikäluokkaan pysyvän jäljen.

1981

Music Television aloittaa toimintansa Yhdysvalloissa

”Yleensä klassisena esimerkkinä sukupolvikokemuksesta pidetään sotaa. Se koskettaa isoa osaa ikäluokasta ja erityisellä tavalla vielä nuoria miehiä, joiden usein ajatellaan edustavan sukupolvea. Toisaalta sodatkin koetaan eri tavoin erilaisista asemista käsin, vaikka kyse olisikin saman ikäisistä ihmisistä. Ne siis paitsi yhdistävät myös jaottelevat ikäluokkia sisäisesti”, Purhonen pohtii. ”Tärkeä näkökulma sukupolvikokemusten synnyssä ja muotoutumisessa on se, että ne rakentuvat hyvin pitkälle retrospektiivisesti — ne siis kiteytyvät vasta ajan kuluessa, eivätkä ole heti ’valmiita’. Keskeistä sukupolvikokemusten ja -identiteetin ylläpitämisessä ja säilymisessä on sukupolven nimen, ja ylipäätään siihen liittyvän termistön ja määreiden — kuten ’kultainen 60-luku’ — toisto julkisuudessa. Myös kollektiivinen muistelu ja sukupolvinostalgia rakentavat yhteistä kokemusta.”

Sukupolvea synnyttämässä

Purhonen muistuttaa, ettei sukupolvi-identiteetti synny automaattisesti: ”Aina on olemassa joku taho, joka tavalla tai toisella synnyttää tai tekee sen. Identiteetti voi syntyä si-

1985

Kolmoskanava ja paikallisradiot aloittavat toimintansa

1986

Urho Kekkosen kuolema
Tšernobylin ydinvoimalaonnettomuus
Olof Palmén murha

1987

Nintendon kasibittinen tulee Suomeen

UOSIKYMMEN

1982

Mauno Koivistosta Suomen presidentti
Elokuvateattereissa pyörii E.T.
Suomessa matkustetaan ensimmäistä kertaa metrolla

1983

Flashdance-elokuva tekee paitsi tanssimisesta, myös hitsaamisesta seksikästä

1984

Suomen ensimmäinen makkari avataan Tampereelle
Terminaattori tulee ensi-iltaan

ten, että joku julistaa itse olevansa sukupolven ääni ja siten edustavansa kyseessä olevaa sukupolvea — jolloin kyseessä on sukupolvimanifesti — tai kyse voi olla kohteen ulkoa tulevasta sukupolvitulkinnasta tai -nimityksestä. Couplandin kirja on hyvä esimerkki kokonaisesta omasta kirjallisuuden lajista, eli sukupolviromaaneista. Ne ovat osaltaan juuri luomassa sukupolvia ja sukupolvi-identiteettejä antaessaan sukupolville nimiä ja yrittäessään esittää niiden ominaispiirteitä.”

Sukupolvimanifestin ja sukupolviromaanien käsitteet tuovat heti mieleen ainakin **Paavo Arhinmäen Punavihreän sukupolven** (2006) ja samana vuonna julkaistun **Osku Pajamäen Ahneen sukupolven**. Arhinmäki ruotii pamfletinomaisesti puoluepolitiikkaa, kun Pajamäki puolestaan käy kuristusotteella kiinni pätkätöihin, eläkepommiin ja suuriin ikäluokkiin. Molemmat piirtävät samalla kuvaa oman sukupolvensa elämäntilanteesta iloiseen ja surui-neen. Kekkoslavakiassa kasvaneet Pajamäki (s. 1970) ja Arhinmäki (s. 1976) edustavat kuitenkin hieman toisenlaista ikäluokkaa kuin 1980-luvulla lapsuutensa viettäneet: lama ei koskettanut meitä samalla tavalla kuin vuosikymmentä aiemmin aikuistuneita, vaikka monen vanhemmat jäivätkin

ehkä 1990-luvun alussa vaille työtä. Lapsen silmissä lama näyttäytyi lähinnä sisarukselta toiselle siirtyneinä vaatteina ja talouskyljyksinä. Mikä meitä sitten määrittää? Mikä on meidän sukupolvikokemuksemme?

Mediassa sukupolvi Y -ilmiötä on jo pyöritelty jo jonkin aikaa: **Alissa Quartin** kirjassa *Brändätyt — ostetaan ja myydään nuoria* (2003) tarkastellaan nuorison suhdetta kaupallisuuteen, *City*-lehden (22/2005) testissä voi kokeilla kuuluuko X-, Y- vai MeWe-sukupolven ja *Trendi* esittelee helmikuun 2008 numerossaan sukupolvi Y:n aiheuttamaa murrosta työelämässä. Puhhonen suhtautuu määrittelyihin kriittisesti: ”Vaikka termi on toki tuttu, voin rehellisesti to-deta, ettei nimitys ’sukupolvi Y’ tuo mieleeni juuri mitään”, hän toteaa. ”Nuoria sukupolvia koskevia nimityksiä on niin paljon: X-, Y-, Z-, Lama-, Millenium-, Internet-, Kännykkä-, ynnä muut sukupolvet. Vaikka nuo nimitykset pyrkivätkin kuvaamaan osittain eri asioita, siis eri-ikäisiä ihmisiä, ter-mien runsaus ja sekamelska osoittavat osaltaan juuri sitä, että ’nykynuorten’ sukupolvien kohdalla retrospektiivisesti tapahtuvaa sukupolvi-identiteetin kiteytymistä ei ole vielä ehtinyt tapahtumaan”, sukupolvitutkija analysoi. ➡

🔴 Olin suuri Dingo-fani. Minulla oli leikekirja, sifonkihuivi ja nahkahanska. Parasta oli, kun Dingo sitten oli tulossa Kuopion jäähalliin, ja olin mummoni kanssa kovasti menossa keikalle. Ilmoitin asiasta äidilleni, joka oli synnytyt-s-laitoksella siskoni kanssa. Äitini ei ilahtunut asiasta ja ilmoitti, että toinen meistä oli liian nuori ja toinen liian vanha. Olin kolme vuotta ja kaksi kuukautta.

Kerran saatiin Kuopioon myös Ritari Ässän auto K.I.T.T. (tai ainakin sen kopio). Muistoksi tuosta jännit-tävästä tapahtumasta sain mukaani Polaroid-kuvan, joka oli jännittävä tapahtuma jo itsessään. Kuvassa istun autossa totisena ja puristan rattia.” – *Nainen, 26*

1988

Matti Nykänen on Calgaryn talviolympialaisten menestyksekkäin urheilija kolmella kultamitalilla
Suomen ensimmäiset naispapit vihitään virkaan

1989

Suomesta tulee Euroopan neuvoston jäsen

Kesäteekkari tai dippatyöntekijä

MUISTA LIITTYÄ

IAET-kassaan

IAET-kassan
ansiosidonnainen päiväraha:

Kuukausiansio	Päiväraha
1600 €/kk	n. 960 €/kk
1800 €/kk	n. 1040 €/kk
2000 €/kk	n. 1130 €/kk
2200 €/kk	n. 1210 €/kk

KELAn työttömyyspäiväraha:

Kuukausiansio	Päiväraha
-	n. 500 €/kk

Päivärahалaskuri: www.iaet.fi

IAET-kassa on insinöörien, arkkitehtien ja ekonomien työttömyyskassa, jonka vuosimaksu on 45 €. Kassaan kannattaa liittyä heti, kun saa harjoittelu- tai kesätyöpaikan; viimeistään D-työvaiheessa. Näin varmistat sen, että ehdit täyttämään kassan työssäoloehdon ennen valmistumista.

www.tek.fi/opiskelijat

TEKNIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

10 Polyteekkari

Syntikkamusaa haikaileva
sillisalaattisukupolvi

Se, ettei sukupolvi Y:llä ole vielä omaa manifestia tai äänitorvea, ei kuitenkaan tarkoita, etteikö kasariilapsuuden viettäneillä olisi yhteisiä sukupolvikokemuksia. Ne eivät ehkä ole yhtä mullistavia kuin talvisota tai hippiaate, mutta yhtä lailla tärkeitä sukupolvi-identiteetin rakennuspalikoina. Meitä 80-luvun lapsia yhdistävät tietyn ideologian tai aatteiden sijaan jaetut muistot populaarikulttuurin ilmiöistä ja kulutushyödykkeistä: melkein jokaisissa kolmeakymmentä lähen-televien kokoontumisajoissa muistellaan jossain vaiheessa lapsuuden leluja, karkkeja ja tv-ohjelmia. Nostalgiaannalkäisille on luonnollisesti oma ryhmä myös Facebookissa: *Kasarikakarat*-yhteisöön on liittynyt jo lähemmäs 1 500 jäsentä.

Ryhmän perustaja **Heidi Tuohimaa** kertoo sivun suosion yllättäneen hänet täysin: "Ajattelin ensin, että ehkä jotkut harvat samanikäisistä kavereistani liittyvät ryhmään, mutta nyt näköjään sinne on tullut pari muutakin", Tuohimaa hymyilee. "Ajatus ryhmän perustamiseen lähti varmaan yhden — tai neljän — punkkulasillisen jälkeen kotona perjantaina töiden jälkeen, kun olin aika vasta liittynyt Facebookiin ja jääräpäisyydessäni päätin, että joku ryhmä täytyy kerta kaikkiaan perustaa. Aihe ei sikäli ollut mitenkään keksimällä keksitty, sillä olimme avomieheni kanssa fiilistelleet jo pidemmän aikaa kotona tyyliin 'vähänkö olis siistiä, jos olis vielä niitä karkkeja' tai 'olipa muuten pentuna aika ankara kuri kotona' tai 'muistatko sitä ja tätä' ja niin edelleen. Lisäksi mies oli 80-luvulla, ja on edelleen, melko kasarirokkifani, joka kuuntelee monenmoista sukkahousu-, nahkahousu- ja tukkaheviä, ja katsoo *Miami Viceä* dvd:ltä haaveillen valkoisesta pellavapuvusta ja siitä, että kenkiä voisi käyttää ilman sukkia."

Tuohimalle itselleen lapsuudesta on jäänyt myönteisiä muistikuvia: "Vahvimmin mieleen on jäänyt 80-luvusta sellainen selettämätön turvallisuuden tunne, joka varmaan liittyi aikakauteen yleisemminkin: kotona oli säännöt ja kuri, koulussa opettajilla oli auktoriteettia, ja Suomi oli muutenkin aika suojainen ja turvallinen paikka. Vaatteet olivat samanlaisia, ja meininki oli aika vaatimatonta. Ilot syntyivät pienistä asioista", nostalgiasivuston luoja muistelee. Kasarikakaroissa muistelot keskittyvät enemmän maalliseen materiaan. "Eniten kaipaen 80-luvulta" -viestiketjussa muistellaan esimerkiksi isoja merkkareita (joihin moni meistä on meinannut lapsena tukehtua), pyramidin muotoisia mehutetroja, toppakenkiä, Commodorea, superpalloja, hajukumeja, Piña Colada-limua, VHS-nauhureita, Robocopia, syntetisaattorimusiikkia, tasohyppelypelejä ja varsilenkkareita. Retrohilpeyttä herättävät myös lukuisat kuvat, joita innokkaat ryhmäläiset ovat yhteisöön postanneet. Barbababa, Dingo, Spede, Halinallet ja Transformersit komeilevat sivustolla sulassa sovussa. Kommenteista huokuu aitoa muistamisen iloa, kun lapsuudesta tutut hahmot on kerätty yhteiseen galleriaan.

Nähtäväksi jää, muotoutuuko sukupolvi Y:stä yhtä vahva käsite kuin esimerkiksi suurista ikäluokista — tai muotoutuuko siitä käsitettä lainkaan. Purhonen pitää nimittäin mahdollisena, että sukupolvi Y:n identiteetti ei välttämättä koskaan kristallisoitu: "Sukupolven käsitettä käytetään nykyisin niin inflatorisesti julkisuudessa ja markkinoinnin välineenä, että se on varmaan vienyt siltä pohjaa. Myöskään aika ei ehkä ole otollista minkään 1900-luvun suurten sukupolvien kaltaisille ilmiöille, joilla olisi laajaa kaiku-pohjaa, sillä nuoriso on kulttuureineen ja omine alajulkisuuksineen aikaisempaa eriytyneempää. Nykytilannetta voisi luonnehtia lähinnä sillisalaattimaiseksi", tutkija arvioi.

80-luvulta ei tule mieleen muuta kuin kamalat samettipaidat ja muut samettivaatteet; neonväriset toppapuvut; lumipesty, alaspäin kapenevat farkut; pastelliväriset collegepaidat, joissa oli kohokuvioitua tekstiä; itselläni ollut, traumaattisen hirvittävä patamainen hiustenleikkaus, joka muistutti edesmenneen prinsessa Dianan tukkaa; sekä Urho Kekkonen hautajaispäivä, jolloin telkkarista ei tullut muuta kuin surumusiikkia." – *Nainen, 26*

Monilla parkkipaikoilla isät korjailivat autojaan, naisilla oli aivan mielettömiä pörrökampauksia, itse ja pihan pojat kuljimme farkkutakeissa ja -housuissa (muussa vaatetuksessa ei pihapiiriin ollut tulemistakaan), talvisin mentiin stigalla mäkeä alas moonbootsit jalassa, kokovartalo-toppa-asua unohtamatta. 'Kultainen stiga' taisi olla nopein." – *Mies, 28*

Olimme lapsuudessani tottuneet käymään kesäisin hienoissa lomakohteissa ympäri Eurooppaa. Lapselle nuo matkat olivat yltäkylläisyyden sarvi: limpparia ja jätskiä sai aina, ja sellaiseksi ulkomaanmatkat minä aina koin ja sellaista minä niistä aina odotinkin. Suuri kulttuurishokki tulikin, kun vanhempani veivät meidät sisaruset ihmeelliseen Neuvostoliittoon ja Leningradiin vuonna 1987. Koko matka oli sanoinkuvaamattoman hirveä: ruoka oli hirveää, hotelli oli hirveä, haju oli hirveä. Olin odottanut jotain aivan ihanaa reissua, mutta paikassa ei mikään toiminut. Kaikki oli jotenkin päin vittua. Pahinta oli että matkaopas kyylläsi koko ajan perässä, ja oli kiellettyä sanoa ääneen että 'Tää on ihan paska maa'.

Kotona Suomessa kukaan kavereini ei tietenkään uskonut absurdeja kertomuksiani Venäjänmaalta. Televisioetä kun kertoi ihan muuta. Kun mm. väitin että tavalliset venäläiset eivät omista jääkaappia, vaan pitivät ruokansa parvekkeella tai roikottavat muovikassissa ikkunan ulkopuolella, niin eihän kukaan sellaista uskonut! Neuvostoliitossa vai—ei siellä sellaista? Koulussa oli kerrottu että Neuvostoliitossa on kaikki paremmin. Viljakin kasvaa nopeammin. Luulivat että pilkkasin venäläisiä ja yritin huijata. Siinä olin sitten hyvä syy tulla koulukiusatuksi." – *Mies, 28*

Muistan kun ensimmäistä kertaa näin hipin. En ikinä ole ollut niin järkyttynyt. Alaspäin kapeneviin housuihin totutetulle pikkutyölle alaspäin levenevä malli oli jotain aivan järkyttävää. Violetit housut, musta paita ja jotenkin auringonkukatkin liittyivät asiaan." – *Nainen, 25*

"SISÄLLÄ-EI-HIUKSET"
- tarjoaa jokaiselle sopivan hiusten
lähtötavan ! Soita ja sovi aika !
09- 2517 2051

Arkkarifuksit matkustavat rekan kyydissä kohti keskustaa vappuna 2005. Kuva: Inari Virkkala.

Lundilaisia teekkareita viettämässä Wappua 2007 Otaniemessä. Kuva: Aki Vähä.

Wappu värikuvina

Kuvien ja novellin lähettäjiille lahjoitettiin Polyteekkarin haalarimerkit

Yllä: Ullanlinnanmäki 2007. Kuvaaja: Tiina Puttonen
Vas.: Sateisen puoleinen Wappu 2003. Kuvaaja: Emmi Rautkylä.

Yllä: SIKin fuksikapteenia odottaa kylvytys. Kuvaaja: Tuomas Romu.
Vas. keskellä: Kyltereitä Mantalla. Kuvaaja: Erkkä Mutanen.
Vas. alla: pHuksit saavat lakkeja Wappuna 2006. Kuvaaja: Siiri Viljanen.

Wappunovelli

Vastuu

Kirjoittanut: Emmi Rautkylä

Hän heräsi yllättäen. Oli täysin pimeää. Haalari hiersi hieman haarojen välistä. Kuuma. Kylmä. Jano. Majakka usvan keskellä. Muistikuva siitä, että hän oli tullut rankan Wappuviikon jälkeen hieman kaverilleen lepäämään. Vain puoleksi tunniksi. Vain sellaiseksi hetkeksi, että hän jaksaisi vielä reilun vuorokauden jaloillaan.

Tunnistin, että minähän se siinä. Kopeloin taskujani ja huomasin raajojeni olevan tallel-

la. Haalarimerkit olivat kuitenkin hävinneet. Voi pettymysten pettymys. Wappu oli verottanut Akateemisen Jaloviinaseuran merkin, jossa oli kirjoitusvirhe. Keräilyharvinaisuus siis. Myös Ruåtsista kerätyt aarteet olivat poissa. Näjaa, sânt e livet.

Mieleni teki jatkaa nukkumista, missä ikinä olinkin. Vilkaisin kuitenkin kännykkääni. Voi veljet! 6 puhelua, kaikki samalta ihmiseltä. Muistin luvanneeni viedä hänet aveccinani Dipoliin. Kello oli kuitenkin jo lähempänä kahta Walpurin yötä. "Hemmetti! Fuksikkiparitradiot! Pakko päästä kotiin, tai ainakin Otaniemeen", ajattelin ja ryömin pimeästä huoneesta ensin rappukäytävään ja siitä taksiin.

Perussetti: solubileet. Loisteputkien kylmä valo sai solutilan pöydälle hylätyt pullot kiiltelemään hikisen ihon tavoin. Tajusin olleeni kovin tokkurassa hypätessäni taksiin. Kuka järjissään oleva ihminen oikeasti kuvittelisi pääsevänsä Wappuyönä kotiinsa lepuuttamaan? Joten ilta jatkui. Ja jatkui. Ja joitakin hetkiä myöhemmin huomasin sen kääntyneen uudemman ranskalaisen torwimusiikin säestelemänä aamuksi ja toivoksi. Olin elämäni viressä! Eri viressä kuin viressä korahteleva torwensoittaja. Ullikselle siis käyvä oli tie!

Ullis avautui aurinkoisena. Vasta myöhemmin muistin, kuinka paljon edellisenä vuotena oli satanut lunta ja salamoinut. Niin että juhlinnan keskeytti vähän väliä mäkeä ylös ajava pelastusauto. Nyt maailman täyttivät ihmiset, eläimet, keijukaiset sekä se onneton vesipää, joka oli käynyt edellisenä yönä tikattavana. Morjenstelua pitkän kaa- van kautta, kuohujuomaa, mansikoita. Nau- rua ja enemmän naurua. Jokin allerginen kohta- aus, joka ei kuitenkaan voisi menoa hil- litä. En muista, montako kertaa sitä ennen, puhumattakaan sen jälkeen, olisin avannut niin mieleni. Kasvoilleni levisi valtava hymy ja mahanpohjassani kihelmöi. "Vären är här! Ja vastuu on ohi."

Mitään ei ollut enää tehtävissä.

Teekkari vappuheilana — miksi ei?

Manta on juuri lakitettu, koivun siitepölyä on ilmassa huumaavia määriä ja siideri on kivahtanut yollakkiin. Ja sitten yhtäkkiä edessäsi seisoo tupsu kutsuvasti heiluen komea teekkari, jolla on mitä valloittavin hymy. Olet valintatilanteessa: ottaako teekkari vappuheilaksi? "No, mikä ettei", saatat ajatella ja hymyilet takaisin. Mutta Emma tuumii, ettei enää ottaisi teekkarista vappuheilaa itselleen. Myös Niina pudistaa päätään päättäväisesti. Miksi ihmeessä?

Emma muistelee omaa hyvännäköistä teekkarivappuheilaansa katkeransuloisin sävyin. "Tunsin teekkarin ennestään hyvän ystäväni kautta. Ystävälläni oli ollut pientä säätöä pojan kanssa, mutta ei mitään vakavaa senhetkisen tietämykseni mukaan."

Toukokuinen ilta teekkariseurassa oli ihana ja pitkä. Esplanadi ja koko Helsinki oli täynnä juhlivia ihmisiä, jalkoihin tallaantuvaa serpentiiniä ja kihelmöivää tunnelmaa. Emma päätti päästää pojan saatille. "Koska illan aikana meni hyvin yhteen, teekkaripoika tuli yöksi", hän summaa illan tapahtumat. Poika oli herrasmies, eikä sen kummemmin yrittänyt mitään "sellaista". "Olin tuolloin juuri hiljattain eronnut, joten välilläni oli vain herkkää halailua. Oli lämmin mieli kaikesta ja poika jopa silitti minut uneen."

Mutta aamulla ei mentykään yhdessä Ulriksen sillikselle. Teekkaripoika alkoi puhua herättyään välienselvittelystä ex-tyttöystävän kanssa. Edellisenä iltana tyttöä ei oltu keskusteluissa kertaakaan mainittu. Samalla hän viritteli haalareita lähtökuntoon. Ulkona

satoi vettä. "Poika halasi lähtiessään ja sanoi, että pitää selvittää välit exän kanssa, mutta lisäsi, että toivoo, 'että tämä ei jää tähän'". Jokainen tyttö tietää, että lause oli ilmiselvä lupaus. Iltaisin Emma tuijotti puhelinta. Turhaan. Parin päivän kuluttua pojalta tuli tekstiviesti, jossa tämä ilmoitti: "Exän kanssa vähän sekavaa."

"Ja siihen se sitten jäi", Emma muistelee haikeana. Vasta vapun jälkeen hänelle selvisi, että ystävällä, jolla oli ollut pojan kanssa "vain pientä säätöä" olikin ollut tunteita poikaa kohtaan. Ystävysten välit olivat arvatunkin kireänä tapahtuman vuoksi.

Emma kuuli kuitenkin pojasta vielä kertaalleen. "Vappuna kaksi vuotta tämän jälkeen siskoni oli törmännyt mukavaan teekkaripoikaan ja pientä flirttiä oli ollut ilmassa. Siskon kanssa puhuessani selvisi, että sama kaverihan se!"

Myös Niina muistelee omaa vappuheilaansa vähemmän mairein sanakäantein. "Vappuna jokin nikshti päässäni. Tai tarkemmin sanottuna muutamia päiviä ennen H-hetkeä. Johtuiko se siitä, että kaikilla ystävilläni oli pitkät parisuhteet ja minä halusin tulla yhteisiin bileisiin edes jonkun kanssa? Ehkä." Hän tunnustaakin todella olleensa, jos ei vappuheilan, niin ainakin piristävän flirtin tarpeessa. Näinhän se on, huhtikuun vaihtuessa toukokuuksi ihanin kevät on käsillä ja sinkkutytön on bongattava oma uros juuri tuolloin. Niina avaa pariutumisen logiikkaa: "Heilastelun on tapahduttava keväällä tai kesällä pariutumiskaudella. Syksyllä paria hakevat enää pettyneet ja yksinäiset sielut, silloin flirtti muuttuu kynnisiksi vilkaisuiksi — 'ei tuokaan ole ihan se mitä haen'. Kesän ilojen päätteeksi haluaa syksyksi viereen jonkun, jonka kanssa valita irtokarkkeja viidevuokraamosta."

Niina kertoo, että hänelle on usein sanottu että hän flirttailee runsaasti — kaikkien

kanssa. "En tiedä siitä, mutta kun olen meno päällä yöelämässä, nautin leikkisistä katseista, hymyistä, huomiosta ja koko siitä teatterista." Flirttailun jalo taito on siis hallussa, mutta bilekokemus Otaniemessä muutti tytön käsityksiä kauttaaltaan. "Miehiä huoneiden täydeltä? Kyllä. Humalluttavia juomia? Kyllä. Musiikkia? Kyllä. Huumaa, flirttiä ja kuplivaa iloa? Nada."

Hän ei voinut uskoa kokemaansa. Kaunis tyttö jäi elämänsä ensimmäistä kertaa seinäruusuksi! "Miehillä laiska katse ja olutpullo kädessä, reppu selässä, urheiluvaatteet, ruudullinen paita tai jotain muuta mikä ei matchannyt biletoppiini. Ankeissa kulisseyksissä, käytettyjen huonekalujen, tiskivuorten ja olutkorien ympäröimänä oli vaikea lähteä keikuttamaan lanteita. Vessakaan ei ollut se paikka, mihin olisi tehnyt mieli juosta lisäämään huulikiiltoa tyttöjen kanssa", Niina puuskahtaa.

Kuitenkin illan edetessä, töykeiden kommenttien, tylsien puheenaiheiden ja alentavien katseiden keskellä Niina kasvatti taistelutahtoaan. Kuun vaihde hämötti ja niinpä vappuheilan metsästys olisi vietävä tänään päätökseen. "Näin sisään astelevan ensimmäisen edes jotenkuten varteenotettavan teekkaripojan; urheilullisen ja suihkussa samana päivänä käyneen. Kaipasin huomiota. Flirttailin vastustelemaan teekkarin tainnoksiin. Kikatin ja nautin, kun hän piti minua tyhmänä. Hän vastusteli, naurahdelti ylimielisesti ja piti pintansa hyvin. Silti saimme kutsuttua itsemme ystäväni kanssa hänen luokseen jatkoille."

Seuraavien päivien aikana Niina ja poika kävivät urheilemassa yhdessä, ja joskus myös yökyläiltiin. Poika kertoi Niinalle, ettei hänellä ollut koskaan ollut pidempää parisuhdetta. "Hän oli täynnä naurua ja leikinlaskua, mutta ei tiennyt tyttöjen hurmaamisesta mitään. Ihania kahden ihmisen yhdistäviä hetkiä meillä ei ollut."

Kun Valpurin aatto sitten koitti, otti Niina teekkarin mukaan bileisiin. "Se taisi olla viimeinen kerta kun tapasimme. Myöhemmin hän lähetti muutamia tekstiviestejä, ihan kun olisi tajunnut yhtäkkiä, että olenkin ihan kiva tyttö. Silloin oli jo liian myöhäistä, olin jo tympääntynyt kömpelöön vappuheilaani ja jatkoin matkaani. Sinä kesänä tapasin unelmieni miehen, ja muistot vappuheilasta ovat haalenneet."

Onko parjatuilla teekkarivappuheiloilla mitään sanomista tähän? **Anton**, teekkari, tiuskaisee olevansa ainakin todella hyvä vappuheila. No. Sitten häntä alkaa hieman naurattaa. Vapun aktiviteettina on usein nimittäin ollut jokin muu kuin tyttöihin tutustuminen. "Yleensä olen vappuna ollut niin humalassa, ettei ole juurikaan tarvinnut heilastella."

Anton tuumii, että tulevana vappuna hän haluaa vierelleen menevän mimmin, jonka kanssa voi pitää hauskaa, mutta jota voisi nähdä myöhemminkin. Kuulostaa erehdyttävästi Emman vappuheilalta! "Ei mikään nipo, mutta kuitenkin semmoinen, jonka voi ottaa vakavasti ja jota voi pitää luotettavana tyyppinä", hän vielä tähdentää. Anton muistelee hieman synkkänä omia menneiden vappujen heilojaan. Jotain hän mumisee teologilta saadusta sukupuolitaudistakin...

Lopuksi Anton terästytyy ja vakuuttaa, että on varmasti paras vappuheila mitä kuvitella saattaa. Niinpä. Teekkarit ovat tunnetusti Jumalan lahja maailman naisille. Anton lupaisi olla hauska, isolla H:lla ja sanoo, ettei joisi itseään liian humalaan. "Tekisin vappusta työlle seikkailun, jonka hän muistaisi vielä kiikkustuolissa, mutta vain jos tyttö on sen arvoinen."

Haastateltavien nimet on muutettu.
Johanna Mitjonen

Suppea ja muutenkin huono krapulakebabvertailu

Mennään schkebabille!

Wappuna on tärkeää huolehtia myös ruumiin ravinnosta, erityisesti liian kosteuden tasapainoksi. Toimituksen maskuliinijäsen suosittelee runsasta ja mausteista liharuokaa.

Teksti ja kuvat Elmo Allén

Kun tilaat Turkissa *kebapia*, saat eteesi ruokalistan mitä erilaisimpia grillausta lihasta tehtyjä herkkuja. Vanhaintuneiden lihansyöjien harmiksi Suomeen turkkilaiset maahanmuuttajat toivat kuitenkin vain sen yhden muodon: *döner kebapin*, joka tarkoittaa kirjaimellisesti pyörivää lihaa. Kuitenkin tämä maukkaan kastikkeen ja hyvän peruslihan yhdistelmä on saanut vankan fanikuntansa, ja vaihtoehtoisen lounaan ja pikaisen illallisen lisäksi se toimii aivan mainiona krapularuokana, niin ennaltaehkäisevästi kuin vahingon jo tapahduttua. Mutta mistä kebabeläimestä, tuosta metalliputkisesta selkärangaisesta, tehtyä ateriaa kannattaa metsästä?

Jo vuodesta 2001 alkaen *kebabille.com*-sivustolle on listattu lähes kaikki Suomen kebabravintolat. Sivuston mukaan pääkaupunkiseudulta löytyy yhteensä 277 kebabravintolaa tai kebabia myyvää muuta ravintolaa, joten kauan ei kebabia tarvitse sokkonakaan etsiskellä. Kebab ei ole kuitenkaan mikään Big Mac, jonka laatu vaihtelu

Stadin Kebabin Iskender jätti Heikin kylmäksi.

on minimoitu huolellisesti, vaan lopputulos vaihtelee niin raaka-aineiden, koostumuksen, tekotavan kuin erityisesti kastikkeen perusteella hyvinkin paljon. Siksi on syytä testata muutama perusvaihtoehto.

Miltä näyttää vaihtarin vappu?

Suomalainen vappu on erilaisten eurooppalaisten perinteiden sulatusuuni. Se on omaleimainen, has-sunkurinen juhla, joka koskee kaikkia eri syistä — itse paavikaan ei uskoisi, jos kuulisi, että meikäläisten vappu on niin yliopilaiden, työväen kuin kesää odottavienkin juhla. Tässä kaikennielevässä hurmoksessa unohtuu helposti miettiä, millainen meno vappuna on muualla.

Vappua Espanjan Alcoysta käsin haikailut Jesse Kivialho kertoo menneensä vaihtovuotensa vappuna baariin teekkarilakki

Stadin kebab

Tennispalatsi
Yliopistonkatu 5 (remontissa)
Iso Roobertinkatu 15
Kauppakeskus Sello

Avoinna joka päivä 10–05, paitsi Sellossa su–ti 10–01

Pitakebab: 5,50 €
Kebab ranskalaisilla: 7,50 €

Stadin kebab on pääkaupunkiseudun toiseksi laajin varsinainen kebabravintolaketju neljällä ravintolallaan, jäaden toiseksi vain Chillille. Helsingin ravintolat ovat hyvin keskeisillä paikoilla ja auki kiitettävän hyvin: joka päivä aamukymmenestä aamuviiteen. Leppävaarankin ravintola on lähiö sijainti huomioon ottaen erittäin hyvin auki. Ruokalista ja hinnat ovat joka ravintolassa samat.

Mukana olevat ystäväni testaavat ravintolan antimia. Heikki ottaa Iskender-kebabin, joka on keksijänsä, turkkilaisen Iskender Efendin mukaan ja pitää sisällään pitaleipä-paloja ja jogurtia. Hän toteaa, että pitaleipää ei kannata ottaa mukaan ainakaan pitkälle, koska leipä vettyy matkalla, kuten testissä kävi. Aterian lihamäärä on runsas. Hän myös pitää jogurtia mukavana lisänä varsinkin krapulassa syömiseen. Mutta kokonaisuus ei hänen mukaansa ole kuitenkaan oikein mistään kotoisin. ”Olihan siinä lihaa”, hän toteaa.

Teemu kokeilee Stadin ateriaa, joka hampurilaisaterioita mukaillen sisältää pitakebabin, erilliset ranskalaiset ja juoman. Ateria antaa aluksi kovin kasvispainotteisen vaikutelman, mutta lopuksi myös liha löytyy. Kastiketta hän pitää kovin mietona. Krapulassa tulisuus kuuluu asiaan ja tuo miellyttävän huojuksen. Myös jalopenot tuntuvat hieman vetisiltä; polttavaa tunnetta ei tule lainkaan.

Riikka haluaa kasvisvaihtoehdon, pitaleipä-felin eli kik-herneestä lihalle tehdyn vaihtoehdon. Hänen mielestään myös kasvisruoka sopii hyvin krapulantäytteeksi. ”Kyllä sillä pärjää tällainen isompikin mies”, hän kuittaa.

päässä. ”Paikalliset kutsuivat minua ’El Capitaniksi’”, Jesse kertoo. Hänen mukaansa vappua kutsutaan Espanjassa nimellä ”El Día internacional de los trabajadores”, joka tarkoittaa työväen juhlaa. ”Saattaa olla, että isommissa kaupungeissa järjestetään työväen marssia. Itselleni jäi hämärän peittoon, onko se kenellekään sen erikoisempi juhla”. Vappu oli Espanjassakin lomapäivä, mutta Jessen mukaan koulu ei järjestänyt mitään erityistä: vappu vastasi suurin piirtein normaalia perjantaita.

Espanjassa on erilaisia fiestoja, jotka vastaavat, tai jopa ylittävät riehakkuudessaan suomalaisen Vapun. Joka alueella on omat fiestansa, kuten esimerkiksi neljä päivää kestävä Moros y Cristianos Alcoyssa, ja niitä pidetään huomattavasti vappua tärkeämpinä. Niihin valmistaudutaan viikkokaupalla harjoittelemalla paraateja ja tekemällä pukuja. ”Vappu ei ollut niin erikoinen, mutta muita hyviä fiestoja Espanjasta löytyy enemmän kuin Suomesta”, Jesse tähdentää.

Otaniemen grilli

Otaniemen ostari

Avoinna ma–to 18–00,
pe–la 18–03, su 15–00

Kebablautanen: 6,50 €

Etnonakin tunnettu Otaniemen grilli tarjoaa runsaalle bilekansalle syötävää joka päivä puoleenyöhön ja viikonloppuisin aina kolmeen. Mainiosta menusta löytyy myös kebablautanen, joten itse kokeilen sitä. Annos on hyvin lähellä kestohittia grillilautasta, mutta pihvit on vaihdettu kebablihalastuihin.

Annoksesta löytyvä paistettu sipuli yllättää, ja antaa mukavan mehukkaan lisän, varsinkin krapulaa ajatellen. Myös salaatti on hyvin runsas ja sisältää tuoretta tomaattia.

Itse liha kuitenkin on suuri pettymys. Vai-kutelma tukusta ostetusta pakastepaketista on suuri, ja todennäköisesti myös oikea. Teollinen maku paistaa läpi, eikä parhaillaan kypsyvän kebablihan tuntua juuri löydy. Jalopenoa ei aterialta löydy, mutta kaikkien pahin moite tulee kebabkastikkeen puut-

Etnon kebablautanen on huono yritys yhdistää kebabliha ja grilliannos.

teesta: mausteina on vain tavallista nakki-kioskitarvara.

Ateria kyllä täyttää, mutta hyvin rasvainen jälkimaku on liikaa jopa dagen efterille, ja vaikuttaa paljon runsaammalta kuin grillin ruoissa yleensä. Otaniemen grillille ei siis kannata lähteä tyydyttämään kebabinhimoa, vaan turvautua hyvin toimiviin perinteisiin grilliannoksiin.

Diplomityön teko Hollannissa katkaisi Oskari Porkan nelivuotisen teekkarivappu-perinteen. ”Vappua ei täällä liiemmin juhlita, mutta hätä ei ole suuri: 30. huhtikuuta on Koninginnedag, kuningattaren päivä, suuri kansallinen loma- ja juhlapäivä. Juhlinta alkaa jo edellisenä iltana ja jatkuu seuraavan päivän”, Oskari kertoo.

Juhlan aikana koko maasta tulee iso ulkoilmakarnevaali. Kaikki lähtevät ulos, kun turut ja torit huokuvat tapahtumia sekä kauppiaita. Ihmiset pukeutuvat hyvin yleisesti oranssiin, mikä viittaa kuningashuoneen nimeen Orange-Nassau.

”Odotan innolla tšekäläistä juhlinta. Sopivaa tapahtumatarjontaa on valtavasti”. Osviittaa hollantilaisesta ilakoinnista antoi edellinen iso festivaali sunnuntaina 20.4., kun kaupungin jalkapallojoukkue voitti Hollannin liigan.

Sofia Ziesler

Eerikin pippuri

Eerikinkatu 17, Helsinki

Avoinna 10–24,
Pikku Eerikin Pippuri 24–04

Pitakebab: 5,50 €
Kebab ranskalaisilla: 7,50 €

Eerikin pippuri kulkee kansan suussa Stadin parhaana kebabravintolana. Vaikka se ei kebabille.comin arvostuksissa pääse aivan ylimmäksi, se on saanut sivustolla ylivoimaisesti eniten arvosteluja.

Otan kaksi ystävääni mukaan lounaalle. Tomi ja Aleksi ottavat kebabhampurilaisen. Aleksi kuvaa annostaan hyväksi perusmätöksi. Hän myös kuvailee paikan sisustusta hieman räikeäksi krapulan tajunnantilaa ajatellen. Tomi suosittelee Pippuria hyvänä lounaspaikkana, ja käykin itse paikassa noin joka toinen viikko.

Itse otan perusaterian, kebabin ranskalaisilla. Laatu on kokonaisuutena mainio. Ranskalaiset ovat mukavan rapeita, lihaa on runsaasti ja kastike on maukasta. Vertailun paras ravintola on selvä juttu. Makoina kastike ei makuhermoja kuitenkaan kovin paljon herättele, vaan tulisuus jää puuttumaan. Salosta, Suomen kebabpääkaupungista kotoisin olevalle allekirjoittaneelle pääkaupunkiseudun kebabkastikkeet ovat kaikki osoittautuneet miedoiksi. Lajin harrastajille olisikin syytä lanseerata tulisempi versio.

Myös lihan alkuperä jää hieman kaivelemaan. Salossa todistettavasti kebabravintolat käyttävät myös lampaanlihaa, mutta pääkaupunkiseudulta sitä ei saa. ”Suomalaiset eivät lammasta syö”, Eerikin pippurin tarjoilija vastaa uteluihini.

Eerikin pippurin kebab ranskalaisilla on maukas mutta kovin mieto perusannos.

Erilaisia alkuperiä

Katolisen kirkon kalenterissa vappu yhdistetään vuonna 799 kuolleeseen baijerilaiseen Walborga-nimiseen abbedissaan, jonka jäännökset siirrettiin legendan mukaan vapunvastaisena yönä Eichstätteniin. Valpurinyötä vietetään ainakin saksankielisissä maissa, missä vappu kulkee nimellä Walpurgisnacht tai Hexennacht, noitayö. Lisäksi sitä vietetään Ruotsissa ja Virossa. Keski-Euroopassa vappua on vietetty myös kevään tulon kunniaksi.

Työväen vapun historia alkaa vasta 1800-luvulta. Yhdysvalloissa vappu oli työsopimusten uusimispäivä, ja se valittiin kansainväliseksi mielenosoituspäiväksi vuonna 1989. Euroopassa vappuna on tehty 1800-luvulta lähtien työväen yhteisiä kävelyretkiä. Sosialistiset johtajat muokkasivat kävelyistä poliittisia mielenosoituksia, ja 1890-luvulla ne olivat Helsingissä saaneet kansainvälisen työväenmarssin luonnetta.

Vaihtaripostikortti

ts.

Toisin sanoen

Aino Sarakorpi

Kirjoittaja kasvoi
dippainssiksi

Aikuisten wappu

Tänä keväänä minusta tuli iso. Diplomityö valmistui, ja opiskelijaelämä vaihtui isojen ihmisten kahdeksasta neljään -hommiin. Wappu on tunnetusti teekkarin joulu, mutta kyllä sitä on näin vastavalmistuneenakin tullut odotettua — ehkä jopa enemmän kuin ennen.

Tiedostin jo vuosi sitten, että tänä vuonna saatan päästä viettämään aikuisten wappua. Työt kärsivät pitkästä vapusta enemmän kuin tenttiin lukemattomuus, joten aikuisten vapunvietto keskittyy Uliksele. Kävin siis jo hyvissä ajoin varmistamassa oikeat puitteet ja tutustumassa Kaivopuiston maastoon. Sieltä löytyikin sopiva paikka tämän vuoden vapun päivän päivystykselle: aurinkoinen ja tuulelta

suojoinen, mutta silti läheltä kulureittejä, joita koulukaverini vaeltavat krapulaisina haalareissaan.

Itsehän en enää aio pukeutua haalareihin, vaan dippainssin uni-

"Itsehän en enää aio pukeutua haalareihin, vaan dippainssin univormuun, poplariin"

vormuun, poplariin. Asusteeksi suunnittelin suuria, puoli naamaa peittäviä aurinkolaseja, jotta edes näyttäisin siltä, että minulla on ollut hauskaa myöskin vappuaattona. Haalariin pukeutunut kurssikaveri

ei välttämättä tarvitse myöskään omaa farkkurotsia hienompaa piknikalustaa, mutta itse ajattelin unohtaa pari vuotta vanhan ja hyvin käytetyn piknik-Äpyn kotiin ja investoida sen sijaan oikeaan piknikhuopaan.

Aikuisten eväät ovat myöskin erilaiset kuin opiskelijarenttujen. Ei enää Saarioisten lihapullia suoraan pussista lämpimällä skumpalla pullon suusta alashuuhdeltuina. Tänä vuonna tarjoilut sisältävät itse teh-

kylmäpussi ja kestävästä muovista valmistetut skumppalasit.

Aikuisia harvemmin näkee myöskään puskipissa kyykkimässä parin Freixenet-pullon jälkeen. Aikuisilla kun on oma tai kaverin kämppä lähellä Ullanlinnassa, korkeintaan Pietarinkadun korkeudella. Jos käy niin hassusti, ettei kotiavainta hättään löydykään, aikuisilla leideillä on tarpeeksi korkeat korot, jottei poplarin helma kastu puskipissa. Ja tietenkin savetteja mukana.

Polyteekkari etsii kahta toimittajaa ja taittajaa

» www.polyteekkari.fi/haku

Toimittajat

Haemme ahkeraa, idearikasta ja teekkarimaailmasta kiinnostunutta toimittajaa Polyteekkariin. Toimittajien tehtäviin kuuluu ideoida ja kirjoittaa useita artikkeleita jokaiseen lukuvuoden aikana kahden viikon välein ilmestyvään lehteen. Lisäksi tehtäviin kuuluu vastata joko lehden juttujen oikoluvusta tai www.polyteekkari.fi -sivujen päivityksestä. Toivomme hakijoilta vaihtoehtoisesti joko hyvää suomen kielen taitoa tai nettisivujen päivitystaitoja. Lisäksi arvostamme valokuvaus-taitoa. Viikoittainen työaika on 20 tuntia. Palkkaa työstä maksetaan 600 euroa kuussa.

Vapaamuotoisten hakemuksien liitteenä pyydetään toimittamaan pari juttunäytettä julkaistuista jutuista 14.5.2008 mennessä osoitteeseen Polyteekkari, TKY, PL 69 (Otakaari 11), 02151 Espoo. Jos haluat, että hakemus palautetaan, liitä mukaan osoitteella ja postimerkeillä varustettu palautuskuori. Lisätietoja tehtävistä antaa Polyteekkarin päätoimittaja Johanna Mitjonen (puh. 050 538 0242, johanna.mitjonen@mitjonen@polyteekkari.fi).

» palauta hakemus viimeistään 14.5.

Taittaja

Lehden taittaja vastaa itsenäisesti lukuvuoden aikana kahden viikon välein ilmestyvän 16-, 20- tai 24-sivuisen lehden taittamisesta, kuvien käsittelystä ja PDF-tiedostojen valmistuksesta. Lisäksi tehtäviin kuuluu lehden kuvituksesta vastaaminen: sekä valokuvaaminen että muu kuvittaminen. Arvostamme alan työkokemusta, kykyä omatoimiseen työskentelyyn, piirustustaitoa ja graafista sekä teknistä osaamista. Taitamme lehden Adobella. Viikoittainen työaika on 20 tuntia. Palkkaa työstä maksetaan 600 euroa kuussa.

Vapaamuotoisten hakemuksien liitteenä pyydetään toimittamaan pari näytettä taittotöistä 14.5.2007 mennessä osoitteeseen Polyteekkari, TKY, PL 69 (Otakaari 11), 02151 Espoo. Jos haluat, että hakemus palautetaan, liitä mukaan osoitteella ja postimerkeillä varustettu palautuskuori. Lisätietoja tehtävistä antaa Polyteekkarin päätoimittaja Johanna Mitjonen (puh. 050 538 0242, johanna.mitjonen@polyteekkari.fi).

ELOKUVIEN

INSINÖÖRI-IHMEET

Insinöörin logiikka voi pelastaa maailman — tai tuhota sen

MONISSA HITTILEFFOISSA tarina kietoutuu jollain tavalla teknologiaan. Polyteekkari marssi videovuokraamoon ja selvitti, keitä ovat ne todelliset roistot ja sankarit, joiden käsissä kohtalomme lepää.

Teksti Meri Laitinen

Elokuva	Kasarihömppä: <i>Paluu tulevaisuuteen</i> (1985)	Klassikko: <i>Frankenstein</i> (1994)	Tehostespektaakkeli: <i>Transformers</i> (2007)	Toimintapläjäys: <i>I, Robot</i> (2004)	Supersankarisaaga: <i>Spiderman 2</i> (2004)
Juonitiiviste	Teini (Michael J. Fox) joutuu vahingossa vuoteen 1955, jossa hänen täytyy varmistaa vanhempiansa rakastuminen.	Tiedemies kursii kokoon hirviön (Robert De Niro) 1700-luvun lopulla ja joutuu sen vainoamaksi.	Hyvät Autobotit ja pahat Decepticonit taistelevat maagisesta Allsparkista ja ihmiset — mm. Shia LeBoeuf — joutuvat väliin.	Robottivihamielinen rikosetsivä (Will Smith) selvittää robotiikan isähahmon Robert Lanningin murhaa vuoden 2035 Chicagossa.	Hämis (Tobey Maguire) on jo heittämässä hanskat tiskiin, mutta nousee uuteen taistoon pahuutta vastaan ja rakkauden puolesta.
Insinööri	Keksijä ja tiedemies Dr. Emmet Brown, eli "Doc" (Christopher Lloyd).	Kemiaa, fysiikkaa ja biologiaa taitava pakkomielteinen Victor Frankenstein (Kenneth Branagh).	Signaalianalyysiin ja tietoliikennetekniikkaan perehtynyt opiskelija Maggie Madsen (Rachael Taylor).	Edistyneen robotiikan asiantuntija ja robottipsykologi Dr. Susan Calvin (Bridget Moynahan).	Fuusioenergiatekniikkaan erikoistunut Dr. Otto Octavius, eli "Doctor Octopus" (Alfred Molina).
Hyvis/pahis	Hyvis	Molempia	Hyvis	Hyvis	Pahis
Ulkoinen olemus	Hullu tiedemies -look: labratakki, säteilysuojahalarit, valkoinen hiuspehko.	Paita, housut, saappaat, liivi ja viitta. Hirviötä rakentaessaan liikuskelee maanisesti paidatta, sixpack (!).	Hehkeä aussiblondi, hame ja korkokengät.	Hemaiseva, mutta hillitty.	Normiraajojen lisäksi neljä keinoälyllistä robottikättä, mustat lasit, pitkä takki, hullun katse.
Suuri keksintö	DeLorean-aikakoneauto, jonka "voimaviivavirtakondensaattori" (flux capacitor) toimii ydinreaktion tuottaman 1,21 gigawatin sähkövirran turvin, kun nopeus on täsmälleen 140 km/h.	Vainajien ruumiinosista koottu ja henkiin herätetty rumilus, joka oppii liikkumaan, puhumaan, tuntemaan ja lukemaan. Ajoittain jopa sympaattinen.	Tietomurron havaitseminen ja puolustusministeriön tietokantaan murtautuneen signaalin analysoiminen. Pääsee puolustusministerin neuvonantajaksi.	Murhatun robottiekspertin kehittämä inhimillinen NS-5 robotti, joka positroniaivojensa ja ylimääräisen piirinsä ansiosta pystyy ohittamaan robotiikan kolme lakia ja toimimaan autonomisesti.	Tritiumilla käyvä fuusiopohjainen energianlähde, jonka tarkoituksena on tuottaa turvallisesti uusiutuvaa energiaa ja halpaa sähköä.
Pelit ja vehkeet	Super-subwooferi, joka räjäyttää sähkökitaraa soittavan Michael J. Foxin useita metrejä taaksepäin; automaattinen aamiaisenvalmistus- ja koiranruokintamekanismi.	Ihmisenvalmistuskammio, johon kytketty mekanismi johtaa nesteessä kelluvaan ruumiiseen sähköä; kynttilän synnyttämästä lämpöenergiasta liikkuva mekaaninen koira.	Rekaksi muuttuva Optimus Prime; Devastator-tankki; hiekassa möyhivä skorpionituhobotti Scorponok; kännykäksi ja mankaksi naamioituva ärsyttävä pikkurobotti Frenzy	Demolisher-purkurobotti, itseohjautuvat autot, piirakkaa leipovat palvelurobotit, Will Smithin robottikäsi, virtuaalis-interaktiivinen kineesiäly (VIKI).	Pikkuaivoihin nanojohdoilla kytkettävät mekaaniset ohjainlonkerot, joilla pystyy hallitsemaan fuusioreaktiota. Immuunit lämmölle ja magneettisuudelle.
Insinöörijargoni	"Rytminen seremoniarituaali" = Tanssiaiset.	"Valtaiset syntymävammat lisäävät merkittävästi fyysisistä voimaa, mutta syntynyt olio on toimintahäiriöinen" = Olen luonut hirviön.	"Signaali oppii ja kehittyy itsestään. Teidän täytyy siirtyä Fourier-muunnoksista kvanttimekaniikan puolelle!" = Pysykää perässä, patut!	"Olen erikoistunut wetware-liitännöihin ja kehitän USR:n ihmismäisyysohjelmaa" = Teen roboteista inhimillisempiä.	"Energian tuoton eksponentiaalinen kasvu" = Ihan himona virtaa. Myös: "atomiataajuuksien kerrannaiset", "resonanssitaajuus" ja "kerrannaisvahvistus".
Huudahdus	"Se toimii sittenkin!"	"Se elää!"	"Katkaiskaa virtakaapelit!"	"Hae nanobotit!"	"Vakautan sen!"
Opiskele TKK:lla	Elektroniikka, sähkö- ja konetekniikka (kaikki käy)	Bioinformatiikka, fysiikka, kemia	Signaalinkäsittely, tietoliikennetekniikka	Automaatio- ja systeemitekniikka (robotiikka)	Energiatekniikka, fysiikka, sähkömagnetiikka

Näiden insinöörihahmojen lisäksi mainitsemisen arvoinen on ehdottomasti *Austin Powers* -trilogia, jossa Dr. Evil kehittää muun muassa fembotteja, "Kuolontähden", kylmäfuusiolla toimivan vetosäteen ja muita maailman tuhoamiseen tarkoitettuja laitteita. Myös *James Bond* -leffojen Q on lyömätön sankari-insinööri: Jamesia ovat vuosien varrella avustaneet esimerkiksi röntgenlasit, suihkumoottoriselkäreppu, rakettiammus- ja tyrmäyskaasusavukkeet, elektromagneettinen ja minikameran sisältävä sormus, salakuunteluun soveltuva parranajokone sekä räjähtävä herätyskello.

► Lisää insinöörielokuvia osoitteessa www.tcnj.edu/~rgraham/whatare-movies.html

Sisäinen vaihtaja

Mitä tehdä, kun opinnot eivät tunnu omilta?

Tytti Kuusikko kuuluu TKK:n lukisiin osastonvaihtajiin. Hän siirtyi koneelta phuksivuoden jälkeen raksan RAK-tutkinto-ohjelmaan, kun ener-

Sofia Ziesler

giatekniikka ei sittenkään tuntunut omalta jutulta. Tytti oli hakenut oikeaa suuntaa opinnoissaan jo pidempään: arkkitehtiasiantolalle hän oli hakenut monta kertaa heti lukion jälkeen, ja kun paikka ei auennut, hän opiskeli vuoden Rakennustekniikan opistolla ja valmistui rakennuspiirtäjäksi. ”Sitten olin vuoden töissä, ja tajusin, etten halua suunnitella palkkeja loppuikääni”, Tytti kertoo. Niin hän päätti hakea taas kerran TKK:lle, mutta tällä kertaa konetekniikan osastolle.

”Hetimitä kun sain valintakoetuloksen, minua alkoi harmittaa, etten ollut hakenut ykkösenä raksalle.” Ensimmäistä kertaa tutkinto-ohjelmaa ei saanut vaihtaa alempiin hakuvaihtoehtoihin, vaikka pisteet olisivatkin riittäneet. Tytti joutui siis opiskelemaan vuoden koneella, mutta saattoi valita kurssin sinä, että niistä olisi hyötyä myös rakennustekniikan opinnoissa, joita Tytti oli suunnitellut koko vuoden. Kurssivalintoja ja korvaavuuksia kannattaakin miettiä, jos ajatus tutkinto-ohjelman vaihtamisesta kyttee takaraivossa: ennakoimalla tutkinto-ohjelman vaihtoa kurssivalinnoissaan opiskelija

voi siten säästää itseään satojen tuntien turhalta työltä.

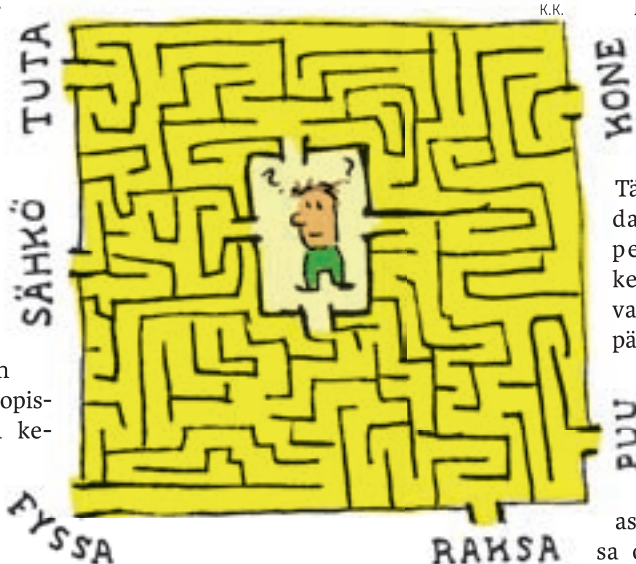
Kun hän phuksikeväänä oli uudelleen pääsykokeissa, tehtävät tuntuivat helpommilta kuin edellis-kerralla, ja pisteitäkin tuli enemmän. Matematiikan ja fysiikan peruskursseista oli ollut hyötyä, vaikka Tytti kertookin laiskotel-leensa ajoittain ensimmäisen opiskeluvuotensa ke-vään aikana.

Tytti kuuluu niihin, jotka eivät voisi opiskella alaa, joka ei aidosti tunnu kiinnostavalta. Valitettavasti hallinnollisesti on mahdotonta pitää talon sisällä ovia niin auki, että opiskelijat voisivat vaellella osastojen välillä sen mukaan, mikä milloinkin tuntuu hyvältä. Vika ei ole opiskelijoissa, jotka haluavat kokea merkityksellisyyttä opinnoissaan. Päinvastoin, opiskelijoita pitää kannustaa oman suunnan löytämiseen ja siihen tarttumiseen myös tekniikan alalla.

Helsingin Sanomien talousliitteessä oli sunnuntaina 6.4. rankattu yliopistotason eri opintosuuntaukset vaikeusjärjestykseen hakijoiden sisäänpääsyprosenttien mukaan. Teknillisellä alalla hyväksymisprosentti oli

keskimäärin 55. Suuri todennäköisyys päästä taloon sisään houkuttelee epävarmoja hakijoita, joista varmasti moni tulee kohtaamaan karun todellisuuden, kun väärin perustein valitut opinnot alkavat painaa.

Mutta missä vika sitten on, eikö TKK:n eri osastoista anneta abeille ja muille hakijoille tarpeeksi selkeää kuvaa, vai onko tekniikan ala saavuttanut statuksen niinsanottuna turvallisena kompromissikorkeakouluna, jossa ei ole lopulta mitään väliä, mille linjalle haetaan? Valmistuttua voi tehdä kuitenkin mitä lystää, moni ajattelee. Teknillisen fysiikan opiskelu eroaa kuitenkin radikaalisti tuotantotalouden opiskelusta, vaikka mo-

K.K.

lemmat kuuluvatkin TKK:n vaikeimpiin ja arvostetuimpiin aloihin. Tämä pitäisi saada menemään perille opiskelijoille siinä vaiheessa, kun päätökseen osastonvalinnasta voi vielä vaikuttaa. TKK:n opinto-asiainhoitosa ollaan lähellä osastonvaihtajien ja TKK:lle pyrkivien todellisuutta. Suunnittelija **Milla Vaisto-Oinonen** kertoo, että 90–100 TKK:n opiskelijaa hyväksytään vuosittain pääsykokeiden kautta opiskelemaan johonkin toiseen tutkinto-ohjelmaan. Kaikkiaan TKK:lle hyväksyttyjä on vuosittain noin 1 400, joten TKK:n sisältä valittujen osuus on alle seitsemän prosenttia. Vaisto-Oinosen mukaan suuri osa vaihtajista on ensimmäisen vuoden opiskelijoita, jotka eivät ole ensimmäisellä yrittämällä päässeet ensisijaiseen hakuvaihtoehtoonsa.

Vaihtajien lukumäärä ei ole Vaisto-Oinosen mielestä hälyttävän suuri, eikä se

indikoi hänen mukaansa epäonnistunutta TKK:n mainontaa. ”Olisi tietysti hienoa, jos eläisimme sellaisessa unelmamaailmassa, jossa kaikki tietäisivät jo 15-vuotiaana, mitä he haluavat loppuelämänsä tehdä, mutta näinhän ei tietenkään ole”, Vaisto-Oinonen kiteyttää. Hän painottaa, että tutkinto-ohjelman vaihtaminen ei suinkaan ole merkki opiskelijoiden tyytymättömyydestä Teknilliseen korkeakouluun — muutenhan he varmasti vaihtaisivat kokonaan toiseen oppilaitokseen.

TKK:n mainosesitteissä pyritään Vaisto-Oinosen mukaan antamaan mahdollisimman realistinen kuva siitä, mitä missäkin tutkinto-ohjelmassa tehdään. ”Emme me ole tietoisesti niissä esitteissä rummuttaneet, että TKK:lta kaikista tulisi muka johtajia tai asiantuntijoita riippumatta siitä, millä linjalla opiskellaan”, hän toteaa tiedusteltaessa, pitävätkö TKK:lle ensikertaa pyrkivät nuoret esitteiden takia kaikkia opintosuuntauksia liian samanlaisina. ”Pikemminkin olemme yrittäneet painottaa, että ihmisellä on hirveän monta reittiä TKK:lla, hänestä voi tulla mitä vain.”

TKK:n vahvuus on monipuolisuus sekä monen tutkinto-ohjelman ainutlaatuisuus ja poikkeittieteellisyys. Sisäänpääsyprosenttia Vaisto-Oinonen kommentoi huomauttamalla, ettei teknillistä alaa voi verrata muihin aloihin, koska noin 35 000–40 000 vuosittaisesta abiturientista vain noin 12 000–13 000 on lukenut pitkän matematiikan. Tästä aineksesta tulevat ne, joille on ylipäättänsä mahdollista pyrkiä TKK:lle: potentiaalisia tekniikan opiskelijoita on siten tässä suhteessa rajoitetusti, toisin kuin esimerkiksi potentiaalisia valtiotieteiden opiskelijoita. Siten pääsyprosenttia ei voi suoraan verrata muihin aloihin. Vaihtamisesta suunnittelevan kannattaa myös muistaa, että tutkinto-ohjelmaa voi vaihtaa myös kandivaiheessa.

Sofia Ziesler

► Enemmän tietoa aiheesta: www.tkk.fi/fi/opiskelemaan/perus/sisaiset.html

Kiitos ja anteeksi

Teppo Pirttioja on kirjoittanut sarjassa väitöskirjan teostaan anonymisti syksystä 2006 alkaen. Sarja päättyy.

Aloittaessani Voihan V! -kolumnia teimme päätoimittajan kanssa kahden vuoden määräaikaisen sopimuksen. Tavoitteena kolumnissa oli saada jaettua niin väitöskirjan kirjoittamisen tuska kuin väitöksen jälkeinen riemu. Nyt kolumni loppuu ja joudun pyytämään anteeksi sekä lukijoilta että päätoimittajalta. Ei tullut miehestä tohtoria ennalta suunnitellussa aikataulussa, ja kolumnikin on keskittynyt valittamiseen.

Nyt kolumnin loppuessa on kai syytä lopettaa samalla tämä valittaminen. Samaa on vaatinut työkaverit ja kotiväki, enkä heitä siirtä moiti. Olisi ollut varmasti mukavampi

kuulla kaikesta hauskasta ja innostavasta, joten onkin syytä kysyä, että miksi olen keskittynyt nimenomaan valittamiseen. Ja näin jällenpäin ihmettelen itsekkin, että miten ihmeessä sitä purnattavaa on riittänyt ihan jokaiseen juttuun?

Ei väitöskirjan kirjoittaminen pelkkää kurjuutta ole ollut. Ammattiosaamista on kertynyt roimasti, ja kyky hahmottaa suuria kokonaisuuksia on parantunut. Huomaan vain käyttäneeni tätä kolumnia eräänlaisena terapiana. Tästä valittamisen mahdollisuudesta on syytä kiittää lehteä ja tietysti pyytää jälleen myös anteeksi.

Sentään jotain positiivista ajoittuu juuri tähän kolumnin päättymiseen. Muutama päivä sitten saavutin väitöskirjan teossa uuden merkkipaalan. Ei se vielä valmis ole, ei todellakaan. Se on vasta kokonaisuus, joka on kirjoitettu kertaalleen alusta loppuun. Merkittävää tämä kokonaisuuden kasaan saaminen on henkisistä syistä. Se todistaa työn todella edenneen ja että olen saanut jotain konkreettisesti aikaiseksi.

Saavutettuani tämän merkkipaalan olen tehnyt päätöksen lopettaa kotona työskentelyn. Tämä on mielestäni mahdollista nyt, kun työn luonne muuttuu täydentämiseksi ja virheiden korjaamiseksi. Ei olemassa olevan parantamiseksi voi tarvita päivien tauottomia kirjoitusputkia, eihän?

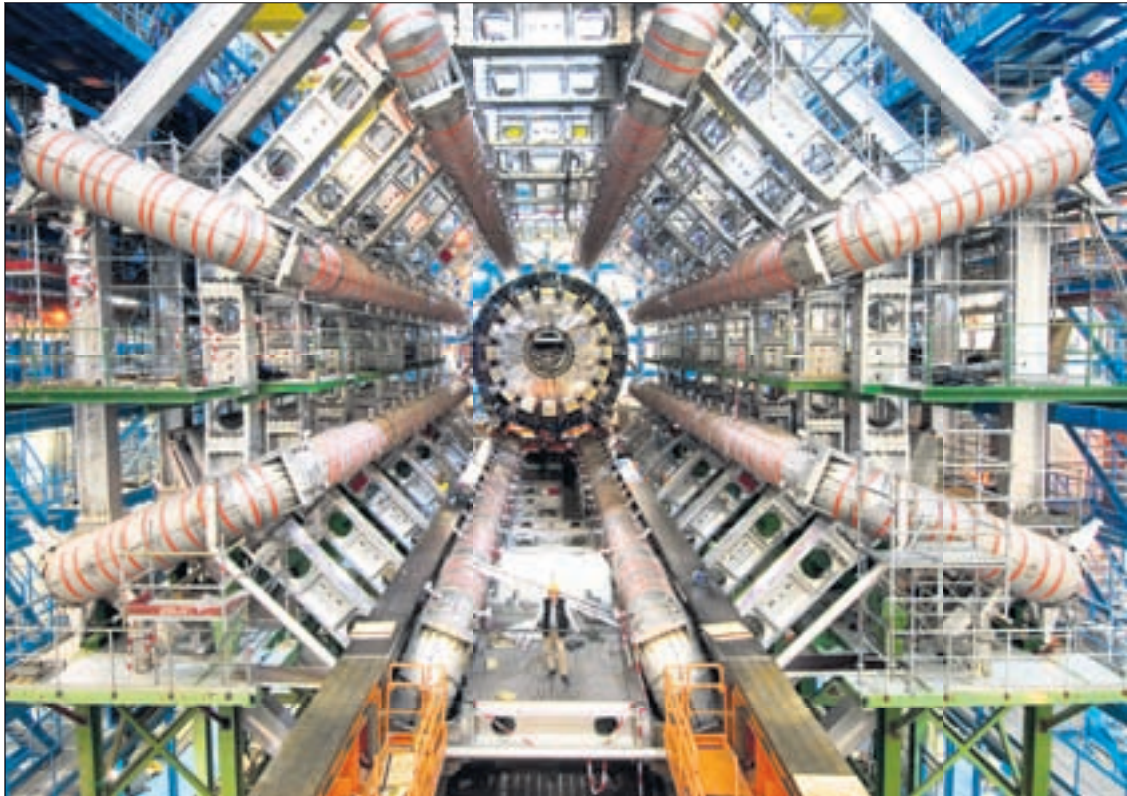
Ei enää töitä kotona, tähän on aivan mahtavaa! Tosin samalla kun päätän lopettaa työnteon kotona huomaan olevani samankaltaisessa tilanteessa kuin toipuva alkoholisti. Alkoholistin on rakennettava uusi elämänrytmi kun elämä ei enää pyörikään pelkästään juomisen ympärillä ja karrikoiden vähän samaa näyttää löytyvän väitöskirjan tekijän tilanteesta. Molempien pitää opetella elämään uudestaan sairaudesta toipumisen yhteydessä.

Pieni selitys edelliseen lienee paikallaan. Omalla kohdallani opiskelijasta jatko-opiskelun kautta tutkimustyöhön siirtyminen hämärsi työn ja vapaa-ajan välistä suhdetta. Toisaalta väitöskirjaa opinnäytteenä tehdään myös itselleen, joten on ollut ikään kuin velvollisuus tehdä sitä kaiken aikaa samankaltaisesti kuin muitakin opiskeluun liittyviä tehtäviä. Halutessaan ”vapaa-aikaa” on sitä pitänyt ostaa jollakin hyödyllisellä

toiminnalla. Kuntoa kohottava urheilu on ollut helppo perustella itselleen mutta dekkarin lukemiseen onkin ollut vaikeampaa kuluttaa kallisarvoista aikaa.

Nyt tämä jatkuva piina saa loppua. Tästä lähtien en tuo töitä kotiin. Haluan olla niin kuin kaikki muut ja käyttää vapaa-aikani juuri niin kuin haluan. Ja juuri niin tehotomasti kuin haluan. Vaikka väitöskirja ei vielä olekaan valmis, niin nyt on korkea aika aloittaa uusi entistä ehompi elämä. Olen jo pitkään suunnitellut käyväni elokuvissa, kokkaavani kunnolla, juovani pussikaljaa puistossa, katsovani uusintoja televisiosta ja lukevani kirjaa joka ei hyödytä tutkimusta. Olen myös halunnut paistaa makkaraa nuotiolla, kuulla kuikan laulua, ottaa valokuvia metsänrajan taakse laskevasta auringosta ja pelata lautapelejä.

Maailman suurin kone

TEKNIIKAN IHMEITÄ

Large Hadron Collider

VALMISTUMISVUOSI: 2008

PITUUS: 27 km

KÄYTTÖLÄMPÖTILA: $-271,3^{\circ}\text{C}$

RAUTAA: 10 000 tonnia

SÄHKÖNKULUTUS: 120 MW

HAVAINTODATAA: 15 000 TB/a

Maailmankaikkeus syntyi 13,7 miljoonaa vuotta sitten suuressa kosmisessa räjähdyksessä, jossa aluksi kaikki aine ja energia oli tiivistyneenä äärimmäisen pieneen tilavuuteen. Maailmankaikkeus on sitä kuumempi ja tiheämpi, mitä varhaisemmalta ajalta voimme tehdä havaintoja. Valtavien tähtienvälisten etäisyyksien ja valon rajallisen nopeuden ansiosta astronomit voivat vielä nykypäivänäkkin havainnoida tuolta ajalta jäänyttä hyvin himmeää kajastusta, kosmista taustasäteilyä.

Fysiikan tutkimuksessa on kuitenkin toinenkin havainnoinnin haara: laboratoriokokeet. Mitä jos voisimme lavastaa varhaisen maailmankaikkeuden olosuhteet maan päällä laboratoriossa? Tuntuu järjettömältä hankkeelta, mutta juuri siihen Euroopan valtiot ovat yhdessä lähteneet CERNissä Genevessä.

Havaintojen edellyttämät suuret energiat saavutetaan kiihdyttämällä hyvin pieniä ainemääriä suunnattomiin nopeuksiin hiukkaskiihdyttimissä. Ensimmäiset rakennettiin 1930-luvulla ja niiden määrä kasvoi nopeasti atomitutkimuksen kehittyessä toisen maailmansodan jälkeen. Yhä suuremmat laitteet sallivat entistä suuremmat

energiat ja siten uudet löydökset. Lopulta laitteiden mittakaava kasvoi ulos laboratoriorien seinien sisäpuolelta.

Vuonna 1989 valmistui kaikkien aikojen suurin hiukkaskiihdytin: jättiläinen LEP, suuri elektroni-positroni törmäytin. Vuoteen 2000 asti sillä tehtiin CERNissä uraauurtavaa tutkimusta ja muun muassa varmennettiin alkeishiukkasia koskevan nykyisen standardimallin ennusteita. Laitteen tultua palvelusikänsä päähän LEP:lle kaivettu tunneli sai uuden tehtävän LHC: n eli suuren hadronitörmäytin kotina.

LHC:n tehtävänä on johdattaa hiukkasfysiikka maan päällä ennennäkemättömän suurien energioiden avulla täysin uudelle keuhkelle alueelle, jossa päästään selvittämään esimerkiksi massan aiheuttavien luonnonilmiöitä sekä tutkimaan uusia eksoottisia, spekulatiivisia alkeishiukkasia.

LHC koostuu kahdesta rinnakkaisesta rinkulan muotoisesta kiihdyttimestä, joissa kiihdytetään protoneita vastakkaisiin suuntiin. Keskimääräinen protoni kiertää tunnelia 10 tuntia kulkien sinä aikana yli 10 miljardin kilometrin matkan. Havaintoasemien kohdalla protonit törmäytetään toisiinsa valtavilla nopeuksilla. Törmäysten sirpaleista etsitään hienostuneilla ilmaisimilla uusia hiukkasia.

Kiihdyttimen ympärysmitta on valtaisa 27 kilometriä. Se onkin maailman suurin kone. Jos hiukkaskiihdyttimet ensin kasvoivat ulos laboratorioista, LHC on kasvanut ulos Sveitsistä. Se ei enää mahdu kotimaahansa, vaan kiertää osan matkaa Ranskan puolella. Kalloitunneli kaivettiin jo 1970-luvulla LEP:tä varten niin suurella tarkkuudella, että tunnelin päät kohtasivat alle sentin virheellä toisensa.

Kiihdytinputkissa hiukkasten kulkua ohjataan valtavilla sup-
rajohtavilla magneeteilla. Ennen

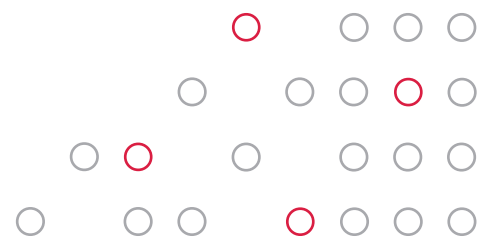
laitteen käynnistämistä ne jäähdytetään $-271,3^{\circ}\text{C}$ lämpötilaan. LHC on siis myös maailman suurin pakastin. Esijäähdyttämiseen käytetään nestetyppeä, joka on kuitenkin aivan liian lämmintä varsinaiseen tarkoitukseen. Lopullinen jäähdytys tehdään nesteheliumilla; LHC syö noin 30 % maailman koko heliumtuotannosta.

Koko kiihdytin on käytön aikana tyhjiössä, jonka tilavuus on 9 000 kuutiometriä. Siis kuin pumppaisi katedraaliin tyhjiön! Kiihdytinputken sisällä on supertyhjä tyhjiö, jossa on kymmenen kertaa tyhjempiä kuin kuon pinnalla.

Energiaa kiihdytin syö 120 megawattia, siis saman verran kuin koko Geneven kaupungin kotitaloudet. Kiihdytintä kiertävällä protonisäteellä on valtava energia, yhtä suuri kuin 150 km tunnissa kulkevalla luotijunalla. Jos säde joudutaan hätäpysäyttämään, se ohjataan magneeteilla valtavaan grafiittipuskuuriin. Säteen osuminen koelaitteisiin tulisi erittäin kalliiksi — sen energia riittää 500 kilon kuparia sulattamiseen. Sivulliset ovat joka tapauksessa turvassa, sillä kiihdytin on maan alla. Samalla kallio suojelee alueen asukkaat myös törmäysten säteilyltä.

LHC:ssa tehdään parhaillaan viimeisteleviä töitä ja sen jäähdyttäminen on aloitettu kesäkuussa tapahtuvaa käynnistämistä varten. Käynnistyttyään kiihdytin tuottaa joka vuosi viisitoista miljoonaa gigatavua dataa. CD-levyille tallennettuna levyistä voisi pinota 20 kilometriä korkean tornin. Valtaisan tietomäärän käsittelyyn käytetään maailman nopeimpia supertietokoneita. Lopullisen tuloksin tulokista tekevät tutkijaryhmät ympäri maailman, jokaisessa maanosassa Antarktista lukuun ottamatta.

Pekka Tuominen

Teekkari, mikä mättää?

Eikö piposi kuvasta tarpeeksi persoonallisuuttasi?

Selki Fabrik vastasi pipokansan tarpeisiin yksilöllisillä huopahatuillaan ja -huiveillaan.

www.selkifabrik.fi

Kuinka vapautat sisäisen rokkitähtesi?

Virtual Air Guitar on saavuttanut paljon julkisuutta ja suosiota kehittämällä soivan ilmakitaran, jonka soittamiseen ei tarvita taitoja!

www.virtualairguitar.com

Pelkätkö taas, että unohdit aamulla hellan päälle?

Safera kehitti liesituulettimen, joka tarkkailee hellan lämpötilaa ja sammuttaa tarvittaessa tulipalon.

www.safera.fi

Selki Fabrik, Virtual Air Guitar ja Stovewatch ovat esimerkkejä Venture Cupissa menestyneiden joukkueiden perustamista yrityksistä.

Minkä ongelman sinä voisit ratkaista?

Keksi asiakasta hyödyttävä liikeidea ja osallistu Venture Cupiin:

- 1) Perusta hyvä tiimi
- 2) Kehitä kesän aikana toimiva liikeidea
- 3) Palauta kilpailutyösi viimeistään tiistaina 19.11.2008

Viisi parasta ideaa palkitaan 2 000 eurolla. Jos jatkat kisaa seuraavaan vaiheeseen, voit voittaa 25 000 euroa ja 10 000 euron lisäpalkinnon.

Lisätietoja saat Venture Cup -koordinaattorilta: terhi.marttila@tkk.fi

venture cup

Yritys palkitaan.
www.venturecup.fi

CAN'T GET GAMES OUT OF YOUR HEAD?

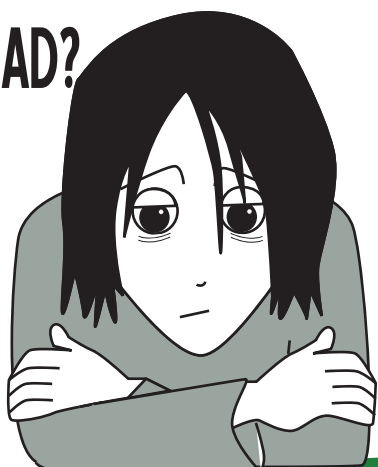
TÄNKER DU STÄNDIGT PÅ SPEL?

LIIKAA PELISSÄ?

www.sosped.fi/gamecontrol

050 375 4760

Hämeentie 31 A 6.krs/tr/fl, Helsinki

MaPe

Sosiaalipedagogiikan sällitien projekti
Social pedagogiska sällitien projekt

18 Vapaalla

Menomeiningit

Menopalstalla julkaistaan teekkarien yhdistyksien tapahtumia sekä toimituksen harkinnan mukaan muita teekkareille suunnattuja tapahtumia. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää tekstejä.

→ toimitus@polyteekkari.fi

TKY

Ti 29.4. klo 14 Sitsikilpailu, Alvarin aukio.

Ti 29.4. klo 18 Fuksispeksit, Dipoli.

Ti 29.4. klo 21.30 Yöjännän alkupämaus ja Hullu Jussi, Alvarin aukio.

Ke 30.4. klo 14 Wappuriehnan julistus, Smökki.

Ke 30.4. klo 18 Mantan lakitus, Kauppatori. Lakittajana taideyliopistojen ylioppilaskunnat.

Ke 30.4. klo 20 Dipolin Wappu. Esiintyjinä Superdisko, Nyrkkikyllikki/NKVPPY. Entropy, hevikaaroke. Liput 8 € ennakkoon, ovelta 10 €.

Lisää wapputapahtumia:
www.wappu.fi

Automaatio- ja systeemitekniikan kiltta

La 10.5. ISOsauna, JMT 3 A:n kattosaunalla. Uudet ISOt pääsevät saunomaan keskenään ja sumplimaan syksyn ISOryhmiä.

Entropy

Ke 30.4. klo 20–02 Flashback @ Dipolin Wappu. DJ:t Ministeriö (Entropy) ja Ghost (Entropy).

To 1.5. klo 10 alkaen Entropyn DJ:t tarjoilevat silliksen ohien elektronista rytimusiikkia Ullanlinnanmäellä.

Ota-Amnesty

Ti 6.5. klo 18.15 Ota-Amnestyn

ylimääräinen kokous, pääkirjaston ryhmätyötila 3. Aiheena sääntöjen muuttaminen ja lahjoituksen tekeminen.

Polyteknikkojen Kuoro

Ti 13.5. klo 19 Kevätkonsertti, Rita-rihuone (Ritarikatu 1). Liput 12/7 € kuorolaisilta, TKY:n sihteeristöstä ja Lippupisteestä www.lippu.fi.

Polyteknikkojen Orkesteri

Torstai 1.5. klo 17 Waputin-matinea, Wanha Poli (Hotel Linna). Polyteknikkojen Orkesteri, RWBK ja Salonkiyhtye Jorma viihdyttävät ja tansittavat yleisöä. Lippu ja sisäänpääsy 8/15 euroa orkesterilaisilta, sihteeristöstä ja ovelta.

Ristin kiltta

Ke 30.4. klo 19 Wappumessu, Otaniemen kappeli.

Ke 30.4. klo 20 Wiinaton Wappu, Smökki. Esiintyjinä mm. Mikko Vaismaa (vuoden 2007 Stand up -tulokas) ja UPS.

Ke 7.5. klo 18.30 Teeilta, Otaniemen kappeli.

Ke 14.5. klo 18.30 Juha Hiltunen: Väkivallan historia ja Raamattu.

Veikko ja Lahja Hurstin laupendentyö ry

Ti 29.4. klo 17–19 Ruoka- ja vaatejako opiskelijoille, Helsinginkatu 19, Sörnäinen. Hakijoille mukaan opiskelijakortti ja oma kassi.

Toimitus suosittelee

Harrasta kyltityyriä — käy teatterissa!

Tiesitkö, että viikonloppuisin Leffassa käyminen on kalliimpaa kuin teatterissa käyminen Kansallisteatterin nuorisosarjalipuilla? Teatteriin kannattaa mennä monestakin syystä. Jos istut lähellä lavaa, näyttelijät ovat aivan edessäsi. Voit nähdä tarkasti jokaisen eleen, ja heidän kertomansa tarina on elävänä edessäsi. Jokainen näytös on yksilöllinen, toisin kuin elokuvissa. Jos näyttelijät ovat taitavia, tarina menee suoraan luihin ja ytimiin.

Hyvä puoli on myös väliaika: esitys on pantu poikki suunnitteen keskeltä, eli reilun tunnin istumisen jälkeen voi nautiskella

la lämpiössä teetä ja leivoksia. Mahtavaa on ennen kaikkea se, että puolessa välissä on mahdollisuus jutella ja analysoida teatteriseurueen kanssa ensimmäistä puoliskoa.

Teatterissa käyminen ei ole elitististä. Tarjontaa on pienistä underground-teattereista suuriin ja kuuluisiin, ja jos on kiinnostunut katsomaan esimerkiksi yksinomaan nuorten näyttelemistä, Polyteekkari suosittelee lämpimästi Ylioppilasteatteria.

Sofia Ziesler

P.S. Oman killan porukan kanssa kannattaa käydä katsastamassa Teatteriravintola Alberga Lepävaarassa. Viihteellisen teatteriesityksen lomassa voi nauttia hyvän illallisen.

→ www.ravintolaalberga.fi

Vapaa sana

Kerro mielipiteesi, hauku, kehu, kurnuta. Sana on vapaa ja julkaisukynnys olematon. Jos sinä luet tätä, lukevat muutkin!

→ toimitus@polyteekkari.fi

Oikaisu

Polyteekkarin 7/2008 jutussa "Homojen kesken" luki, että Timo Laakso toimii signaalinkäsittelyn professorina TKK:lla. Timo Laakso toimi TKK:lla 1996–2006 signaalinkäsittelyn professorina, mutta on nykyään päätoimisesti Patentti- ja rekisterihallituksessa. Hän jatkaa TKK:n palveluksessa dosenttina.

SINISIÄ SAMMAKOITA

Sini Numminen uskoo, että viisautta on väärinajattelu ja virkeä väittely.

Yhden totuuden ylioppilaskunta

Kunnon poliitikko sanoo mielipiteensä. Kertoo vaikka tarinan nuorilta vuosiltaan ja kauhistee nykyaikaa. Teekkari osaa seurata uutisia ja tietää, että maailma muuttuu, mutta TKY:n puheenvuorot pysyvät kansanvalistuslinjalla ja prosessikaaviossa. Vai että meneillään on

haastava innovaatioylioppilaskuntapoliittinen projekti, mutta onneksi valmistelevat työryhmät on nimetty, ja koordinaattorit valvovat prosessin etenemistä. Hohhoijaa. Edes yksi kannanotto piristäisi tätä mitään-sanomatonta pönötystä, eli keskustelukult-

tuuria à la TKY. Ei ihme, että TKY on monelle kaukainen ja tylsä.

Tietäisin mielelläni, mitä siellä ajatellaan. Mitä sanoo TKY vaikkapa Internet-sensuorinnista TKK:lla? Mielipiteen voi hilpeästi pistää blogiin tai lehteen, mutta koko kevään on oltu kalpeita ja hiljaa. Kannanottamisen (sana, josta TKY:llä nähdään punaista) ei tarvitse tarkoittaa virallisia linjapapereita ja leimoja ja allekirjoituksia. Teekkareita kiinnostaa sensuuriasia, joten myös TKY:n toivoisin osallistuvan keskusteluun. Vai onko mykkyys myöntymisen merkki? Kannataanko TKY:llä sensuuria?

"Teekkareiden asioiden" suojassa TKY välttelee julkiseen keskusteluun osallistumista. Ensinnäkin, tällaisia asioita ei ole montaa. Teekkarilakki? Teekkarinyörit? Lapiokursi? Toiseksikin, tapaamisissa rampatessaan TKY joutuu joka tapauksessa ottamaan kantaa asioihin. Kunnanherra tai kunnanrouva voi kysyä, että mitäs teekkarit ajattelevat tuulivoimasta tai Espoon raideratkaisusta. Puheeksi voi tulla myös työmarkkinat tai Otaniemen asuntokaava. Rehtorin lounaalla

puhutaan TKK:n laatuopetuksesta ja SYLin risteilyllä väitellään perustulosta. Olisi kiva tietää, mitä teekkareiden nimissä höpistään. Vai turpa rullallako siellä nökötetään?

Ulospäin näistä keskusteluista ei tietoa tihku. Johtuuko hiljaisuus siitä, että hallitus on kaikesta samaa mieltä, joten ajatuksilleen ei edes tarvita tukea sihteeristön ulkopuolelta? Hallitushan muodostuu niin, että puheenjohtaja kerää ympärilleen kaverit ja edustajisto kumileimaa esityksen. Jos hallituksen jäsen joskus on eri mieltä, väärinajattelijalla ei ole tukenaan edustajistoryhmää, joka hänet sinne olisi valinnut. Surullisinta tässä samanmielisyyden ilmapiirissä on se, että moni perusoletus jää kyseenalaistamatta, kuten että "vappulehti saa syrjiä naisia, sillä se on perinne" tai että "säätöyliopisto on ihan oooko, kunhan valmisteluprosessit on kunnossa".

Yhden totuuden ylioppilaskunta on epäilyttävä ja tyhmä. Ei mielipiteitä tarvitse väkisin vääntää, mutta kai siellä jotain ajatellaan asioista. Jättäkää virallisuudet ja projektinhallinta ja lausukaa pirtsakka kommentti siitä projektistanne. Ihan rohkeasti vaan.

Tulevaa ohjelmaa

Ti 29.4. klo 22.00

Hullu-Jussi. Tv:tä kännyköillä Hullu-Jussista.

To 8.5. klo 21.15

Pelottaako? Nuotiotarinoita niemenkärjestä.

► Tule televisioon! OUBSin uusien toimittajien ja teknikoiden hakua jatkettu vielä viikko 4.5. sunnuntaihin asti. Katso tarkemmat hakuohjeet ja pestikuvaukset OUBSin nettisivuilta www.oubs.fi/haku.

Wappu on teekkarin joul.

► OUBSia voi katsella torstai-iltaisina Cantinassa. Livelähetykset alkavat klo 21.15 ja kestävät noin tunnin. OUBS näkyy IPTV:n kautta nykyisin koko maailmassa!

www.oubs.fi – [#oubs@IRCnet](https://www.oubs.fi/#oubs@IRCnet) – [#oubs@oubs.fi](https://www.oubs.fi/#oubs@oubs.fi)

Sarjikset

Ilman naista

Tuukka-nalle

Lounaskone

I'm never gonna run around and dessert you!

Alvari	Dipoli/lafka	Servinmökki	TUAS	Tähti
keskiviikko 30.4.				
› Tonnikala-katkarapupannupizzaa (l) › Porsaswokkia, riisiä (l, m, g, r) › Kasvischiliä, riisiä (l, m, g, r) › Op. leipäateria: Leipänen, kalkkunatäyte (vl) › Mustikkarahkaa (vl, g)	› Nakit perunasalaatilla (vl) › Kasvistortelloni-vihannespannua (vl) › Lohikeittoa (vl, g) › Kotijuustosalaattia › A la carte: Rosvolammasta, minttukastiketta	› Kebabhöystä, jogurttikastiketta (vl, g) › Juurespyttipannua (l, g) › Lohikeittoa (vl, g) › A la carte: Kana-ananas aurajuustopizzaa (l)	› Pyttipannua ja paistettu kananmuna (vl, g) › Kirjolahimureketta, sitruunakastiketta (vl) › Porkkana-rakuunasekeittoa (l, m, g, r) › Broileri-pastasalaattia (l, m, r) › Kebab-fajitakset, tomaattisalsa (vl) › A la carte: Mantelikirjolohta, porkkana-perunasose (vl, g)	› A la carte: Grillipihvi › Jauhelihakastike ja spagetti (l) › Tomaattikermakastike (vl, g) › Parsakaalikeitto
torstai 1.5.				
<i>Hauskaa Wappua!</i>	<i>Vappupäivä</i>	<i>Suljettu</i>	<i>Suljettu. Iloista vappua!</i>	<i>Vappu</i>
perjantai 2.5.				
› Naudanlihaa punacurrykastikkeessa, riisiä (l, m, g) › Sinappisilakoita, keitettyjä perunoita (vl, g, r) › Kasvis-juustokastiketta, riisiä (vl, g) › Paahtovanukasta (vl, g)	› Broilerwok (l, g) › Hirssi-kaalilaatikkoo, puolukkahilloa (l, g) › Purjo-bataattisosekeittoa (vl, g), leipäkrutonkeja › Lohi-melonisalaattia › A la carte: Porsaanleike, Kerma-sinappikastike	› Gulashia(l, g) › Currykalaa (vl, g) › Falafelpyörökät ja jogurttikastiketta (vl) › Purjo-bataattisosekeittoa, krutonkeja (vl)	› Punajuuripihvejä, ananas-kermaviilikastike (vl, g) › Porsaswokkia, riisi (vl, g) › Peruna-purjososekeittoa (vl, g) › Paahtopaistisalaattia (l, m, g, r) › A la carte: Riistakäristystä, muusia (vl, g)	› Wieninleike (l), perunasose › Kasvispizaa (l) › Kanakeitto (l, g)
maanantai 5.5.				
› Jauheliha-pennepataa (l, m, g*) › Hampurin seitiä, keit. perunoita (vl) › Tofu-kasviswokkia, riisiä (l, m, g, r) › Op. leipäateria: Paahtopaistipatonki › Sitruunakiisseliä (l, m, g)	› Jauheliha chili con carne, jalapenoa (l, g) › Kiinalaisia kasvis-keittäkääryleitä, makeaa chilikastiketta (l) › Siskonmakkarakeittoa (l, g) › Nuudeli-kanasalaattia	› Broilerinkoipi, hapanimelää kastiketta (l, g) › Kahden kaalin currya (vl, g) › Siskonmakkarakeittoa (l, g)	› Merimiesvuokaa (l, m) › Broileri-juustokastiketta, riisi (l, g) › Makkarakittoa (l, m, g) › Tofu wrap (l) › Fetasalaattia (vl) › A la carte: Paneroitua puna-ahventa, tartar (vl)	› A la carte: Täffänleike › Häränmurekepihvi (vl), perunasose, kermapiipurikastike › Kasvispihvit (l) › Sienikeitto (vl)
tiistai 6.5.				
› Pekoninakit, ruskeaa kastiketta, perunasosetta (vl) › Kanaa sitruunakastikkeessa, riisiä (l, m, r) › Metsäsieni-kasviskuisausta (vl, g, r) › Op.leipäateria:Patonki, kinkku-juustotäyte › Puolukkarahkaa (vl, g)	› Tomaattikalaa (l, g) › Itämaista porsaspataa (l, g) › Kasvispyttipannua, kurkkusalaattia (l, g) › Katkarapu-salsakeittoa (l) › Tonnikalasalaattia	› Lohipastavuokaa (vl) › Uuniperuna fetakasvistäytteellä (vl, g) › Kanasalaattia (l, g) › A la carte: Kinkkupaprikapizza (l)	› Savukirjolahti-tuorejuustokastiketta, tumma kierre pasta (vl) › Jauhelihapihvit, perunat, ruskea kastike (l, m) › Omena-porkkanasekeittoa (l, m, g, r) › Tonnikala-oliivipizzaa (l) › Tomaatti-kotijuustosalaattia › A la carte: Sveitsinleike, perunasosetta	› A la carte: Sveitsinleike › Tropical broilerleike, juustoyrttikastike › Kasviscanneloni (vl) › Jauhelihakeitto (l, g)
keskiviikko 7.5.				
› Kebabliha-pannupizzaa (l) › Savukirjolahti-tuorejuustokastiketta, pastaa (vl, r) › Finkoli-tomaattikastiketta, riisiä (l, m, g, r) › Op. leipäateria: Patonki, kinkku-juustotäyte › Persikka-jugurtti juomaa (vl, g)	› Makkarastroganoff (vl) › Paistettua nuudelia ja kasviksia (l,veg) › Lihakeittoa (l, g) › Kreikkalaista salaattia › A la carte: Kievin kanaa, paprikakastiketta	› Chili-makkarapataa (l, g) › Sienipastaa (vl) › Lihakeittoa (l, g) › A la carte: Pekoni-sipulibbqizza (l)	› Hampurin seitiä, perunasose (vl) › Chili con carne, riisi (l, m, g) › Kukkakaalikeittoa › Wrap couscous (l, m) › Broilerisalaattia TexMex (vl, g) › A la carte: Paistettua siikaa, remouladekastike (l, m, r)	› A la carte: Grillipihvi › Jauhelihakastike ja spagetti (l) › Kermainen basilikapesto (vl) › Maissi-paprikakeitto (vl)
torstai 8.5.				
› Broileriwokkia, riisiä (l, m, g, r) › Jauhelihapihvi, ruskeaa kastiketta, keit. perunoita (l, m) › Itämaista soja-papupataa, riisiä (l, m, g, r) › Op. leipäateria: Ciabatta, tonnikalatäyte (l, m) › Cappuccinovahtoa (vl, g)	› Jauhelihapihvejä, relish-kastiketta (vl) › Tortillat cheddarjuusto-kasvistäytteellä (vl) › Hernekeittoa ja pannukakkua hilloilla › Kanasalaattia	› Paellaa (l, g) › Porkkanaletut, omenakastiketta (vl) › Pesto-lohiwrap (vl) › A la carte: Bolognese-tomaattipizza (l)	› Pekoninakit, ruskeakastike, perunat (vl) › Finkoli-tomaattikastiketta, perunat (l, m, g) › Lohikeittoa (l, m, g, r) › Broileri-persikkapizzaa (l) › Soijamarinoitua kirjolahisalaattia › A la carte: Provençen broilerileike, paprikariisi (l, m, g)	› A la carte: Wieninleike › Pyttipannu ja salsaa › Feta-kasviskuisaus › Kalakeitto (vl, g)
perjantai 9.5.				
› Chili con carne, riisiä (l, m, g) › Kalakeittoa, leipää (vl, g) › Kaali-kasvispiirakkaa (l, m, r) › A la carte: Sveitsinleike, perunasosetta, sitruunalohko (vl) › Op. leipäateria: Ciabatta, tonnikalatäyte (l, m) › Omenakiisseliä (l, m, g)	› Curry-hunajabroileripataa (vl) › Feta-tomaattipastaa (vl) › Kermaista kalakeittoa (vl, g) › Pepperoni-pastasalaattia › A la carte: Lohi hollandaisekastikkeella (vl)	› Bolognesea (l, g) › Punajuurikroketit, sienikastiketta (vl) › Kermaista kalakeittoa (vl) › A la carte: Katkakampelaa, muhennettua perunaa (vl)	› Jauhelihakebakot, chilikastike, riisi (l, m) › Soija-kasvislasagnea › Ohrainen curry-kasviskeittoa (l, m, r) › Uuniperuna kinkku-majoneesi täytteellä (vl, g) › Nizzalaista kasvisalaattia (l, m, g) › A la carte: Holsteininleike, perunasosetta (vl)	› Kasslerleike, punaviinikastike (vl), perunat › Täytetyt crepit › Porkkanasekeittoa (vl, g)
maanantai 12.5.				
› Curry-broilerikastiketta, riisiä (vl, g, l*, m*) › Uunimakkaraa, chiliviipaleperunoita, täyt. ruskeaa kastiketta (vl) › Feta-kasvispataa, riisiä (g, l*, m*) › Op. leipäateria: Kinkku-juustokolmioleipä › Mansikkakiisseliä (l, m, g)	› Barbecue-härkäpataa (vl) › Parsakaali-pinaattipihvit juustokastikkeella (vl) › Kylmäsavulohikeittoa (vl, g) › Meksikolaista salaattia	› Lindströminpihvejä, sipulikastiketta (vl) › Kasvismoussakaa (vl, g) › Lohikeittoa talontapaan (vl, g)	› Juustoiset broileripuihot, currykastike, riisi (vl) › Feta-kasvispataa, riisi (g) › Peruna-purjososekeittoa (vl, g, r) › Meetwursti-ananaspizzaa (l) › Ohra-aurinkokuivatutomaattisalaattia (vl, r) › A la carte: Miedosti savustettua kirjolohta (vl)	› A la carte: Täffänleike › Riistakäristys (l, g), perunasose › Pinaattiletut, puolukkaa › Purjo-perunasosekeittoa (vl, g)
tiistai 13.5.				
› Burgundin lihapataa, riisiä (l, m, g) › Jauhemaksapihvit, pehmeää sipulikastiketta, keit. perunoita (vl) › Chili-soijawokkia, riisiä (l, m, g) › Op. leipäateria: Vitriinisämpylä, maksamakkara (l, m) › Hedelmärahkaa (vl, g)	› Silakkapihvejä, tillikermaviilikastiketta (vl) › Makkarakastiketta (vl) › Tuoretomaatti-juustopastakastiketta (vl) › Frikadellikeittoa (l) › Juustosalaattia	› Broileri-aurinkotomaattilasagnea (vl) › Kasviscurry, raithakastiketta (vl, g) › Tonnikalasalaattia (l, g) › A la carte: Kebab-cheddarpizza (vl)	› Broileri-pekoniastiketta, riisi (vl, g, r) › Tonnikala-perunavuokaa › Jauheliha-kasviskeittoa (l, m, g) › Fetawrap › Nizzalaista tonnikalasalaattia (l, m, g, r) › A la carte: Naudan paistileike, viipaleperunat (vl)	› A la carte: Vasikanleike, bearnaisekastike › Kalkkuna cordon bleu, curry-appelsiiniastike (vl) › Kasviskevätrullat › Lihakeitto (l, g)

lauantai 3.5.	lauantai 10.5.
Dipoli › Jauhelihapihvit kermapiipurikastikkeella (vl) › Tomaatti-basilikapastaa (vl) Servinmökki › Jauhelihapihvit, kermapiipurikastiketta (vl) › Tomaatti-basilikapastaa (vl)	Dipoli › Lahipyörökät italialaisittain (vl) › Kasvispihvejä (l) Servinmökki › Lohileikkeet, sitruunamajoneesia (vl) › Paistettua riisiä ja kasviksia (l, g)